73STE JAARGANG No. 9629 — WOENSDAG 30 MEI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Staten voor kleine doch belangrijke agenda

Vrije havenzone en 17 adviezen zullen voldoende stof tot discussie opleveren

Willemstad. — De Staten der Nederlandse Antillen zullen op de laatste dag van de maand, donderdag 31 mei des avonds te 8.15 uur, in openbare vergadering bijeenkomen ter behandeling van een kleine, doch belangrijke agenda.

Naast de behandeling van de ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de rechterlijke macht in Curacao, zal die van de ontwerp-landsverordening nopens de instelling van vrije zones in de Nederlandse Antillen de aandacht vragen.

Onder de adviezen van commissies — in totaal 17 stuks — zijn van belang die omtrent de schrijfwijze van de Nederlandse taal, het voorlopig verslag op de ontwerp-landsverordening tot wijziging van de landsverordening op de Winstbelasting 1940, de Landsbijdrage aan het Algemeen Nederlands Persbureau over het tweede kwartaal van 1956 ad ƒ2400, de oprichting van een Regerings-Voorlichtingsdienst, de oprichting van een kantoor te Curacao, de salaris-regeling van de leden van de Ministerraad en de Gevolmachtigd Minister, de aankoop van een terrein voor de bouw van het kantoor der Landsloterij, de aankoop van een vervoermiddel voor de Dienst Sociale Zaken te Aruba, een brief van de Minister-President aan de Staten met betrekking tot een verzoekschrift van een aantal douane-ambtenaren.

Onder de Ingekomen Stukken prijken de interpellatie-aanvrage van mr. dr. Da Costa Gomez, alsmede de bekende vragen van mr. I. C. Debrot.

Mgr. Jansen spoedig uit ziekenhuis

De gezondheidstoestand van mgr. M. A. Jansen, bisschop van Rotterdam, is bevredigend. Men verwacht, dat de bisschop over enkele weken uit het St.-Franciscusziekenhuis te Rotterdam wordt ontslagen. De bisschop zal evenwel nog geruime tijd rust moeten houden.

Dusseldorp. - Thijsen A.G. ontving van de Argentijnse regering toestemming tot het investeren van $ 2 miljoen in Argentinië voor de bouw van een fabriek van spoorwêgwagons.

H. Vader leest briefjes van Nederlandse kinderen

„De H. Vader heeft het album, dat vijftig brieven van Nederlandse kinderen bevatte, inhoudende felicitaties met zijn tachtigste verjaardag doorgebladerd. Hij heeft de briefjes bewonderd en de tekeningen bekeken."

Dit meldt mgr. Dell'Acqua, pro-secretaris van Z.H. aan de vertegenwoordiger van het Nederlandse Episcopaat te Rome, mgr. Jos Damen. Zoals men zich herinnert, ontving Zijne Heiligheid ter gelegenheid van zijn tachtigste verjaardag van Nederlandse kinderen vijftig brieven, met talrijke tekeningen en ingebonden in een album van 30 bij 40 centimeter. Deze vormden een representatieve keuze uit meer dan 50.000 brieven die bij de initiatiefneemster — de redactie van de katholieke jeugdbladen Okki en Taptoe — waren binnengekomen van alle katholieke scholen in Nederland. Elk van de vijftig brieven was vergezeld van een vertaling in het Italiaans.

Vele kinderen beperkten zich niet tot het schrijven van een brief; enkele brieven bevatten een gulden of rijksdaalder voor de Paus „om iets voor te kopen". Bijna allen geloofden extra te bidden en een offertje te brengen voor de gezondheid van de Paus.

Na te hebben gesproken over het feit, dat de H. Vader alles heeft doorgelezen en bekeken, vervolgt mgr. Dell'Acqua zijn brief:

„Hoe gaarne zou de Gemeenschappelijke Vader ieder apart antwoorden en zou Hij willen voldoen aan de verschillende verlangens. In de absolute onmogelijkheid dit te doen, wil Zijn dankwoord allen bereiken door mijn bemiddeling en met dit woord van lof en aanmoediging Zijn Zegen, die zich uitstrekt over alle leden van hun gezinnen. Tegelijk met Zijn dank en gelukwensen zendt Zijne Heiligheid aan deze scharen van kinderen en aan al hun andere leeftijdgenoten, die bij dezelfde gelegenheid geschreven hebben, de wens van het meest vurige christelijke leven voor hun eigen tegenwoordige en toekomstige geluk.

Allen van harte zegenend, zendt de verheven Opperpriester Zijn bijzondere Apostolische Zegen aan Uwe Doorluchtige Hoogwaardigheid en aan de leiders van de tijdschriften voor de Katholieke jeugd Okki en Taptoe, die zo'n groot aandeel gehad hebben in de eerbetuiging van de katholieke leerlingen van Nederland aan de Gemeenschappelijke Vader.

Ronde van Italie

Livorno. - De elfde etappe van de Ronde van Italië ging van Grosseto naar Livorno over een afstand van 230 kilometer en werd gewonnen door de Italiaan Nascombone in 6 uur 42 min. en 4 sec. In het grote peleton dat ex aequo op de 21e plaats aankwam, zaten alle Nederlanders.

De Italiaan Fantini leidt nog steeds in het algemeen klassement. De Nederlander Wagtmans bezet er nu de zesde plaats in. De plaatsing der overige Nederlanders is: Nolten 30, Bergmans 61, De Groot 64, Van de Brekel 71, Stolker 77 en Schoenmaker 88.

Egyptische journalist bewondert Israelische ontginningsarbeid

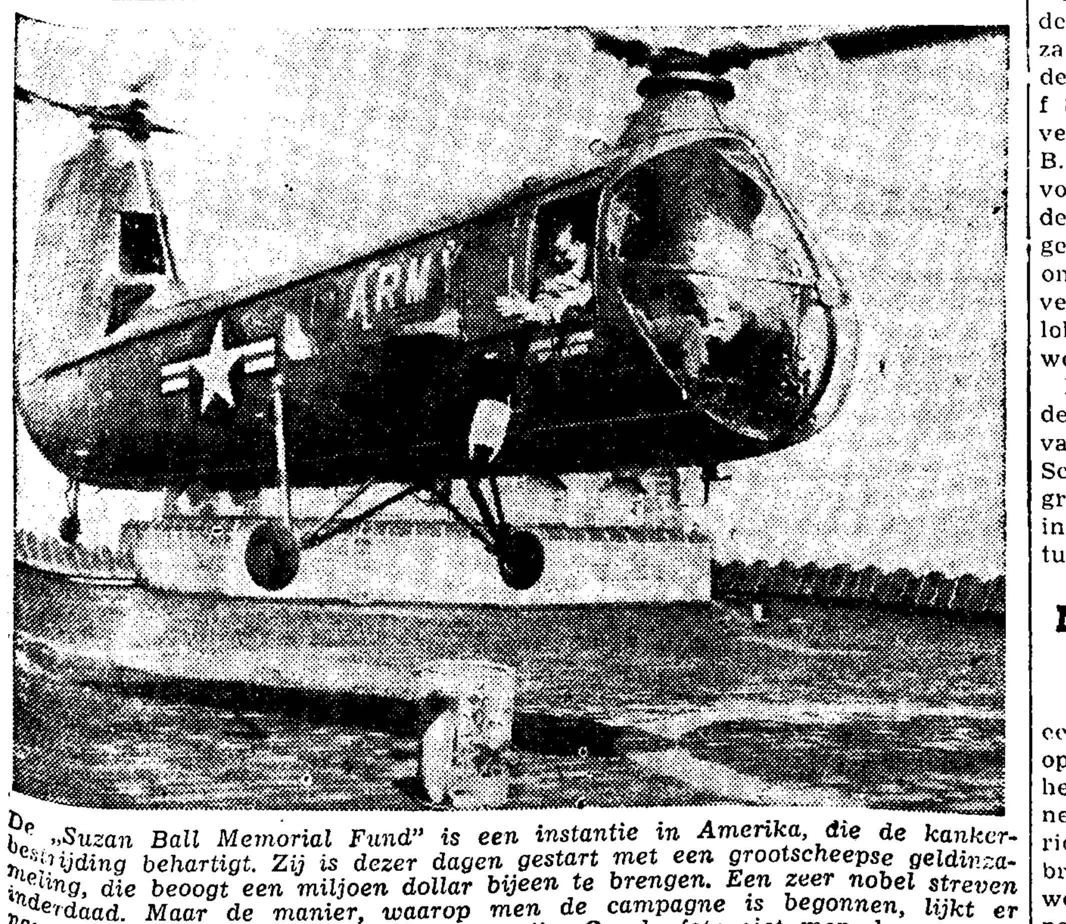
Israel verlangt naar vrede met Egypte

Cairo. - Het Egyptische blad Rose el Joessef heeft het eerste deel gepubliceerd van een reportage in Israël van de hand van een Egyptische journalist, Ibrahim Ezzat. Deze zegt er in geslaagd te zijn, de Israëlische autoriteiten om de tuin te hebben geleid door zich uit te geven voor „een Arabische journalist uit Brazilië", Georges Ibrahim Habib genaamd. Ezzat zegt elf dagen in Israël te zijn geweest, en Tel Aviv, Haifa, Jeruzalem en Beersjeba te hebben bezocht.

De Israëlische premier, Ben Goerion, had hem in een vraaggesprek medegedeeld, bereid te zijn om zijn Egyptische ambtgenoot, Nasser, te allen tijde te ontmoeten, in elke gewenste plaats. Ben Goerion zou zelfs bereid zijn naar Cairo te gaan om met Nasser elk gewenst onderwerp te bespreken. De besprekingen zouden zonder tussenkomst en zonder publiciteit gevoerd kunnen worden.

In het eerste artikel van Ezzat wordt verder verklaard, dat de Israëliërs geen oorlog willen en sterk verlangen naar vrede met Egypte. Ezzat merkt op, dat Israël tot dusver erin geslaagd is alle Arabische plannen voor een economische boycot te verijdelen. Volgens de Egyptische journalist bestaat er een divisie Druzen, die speciaal belast is met de bestrijding van Egyptische afdelingen met een bijzondere opdracht. Ezzat meent, dat Israël in feite geleid wordt door de vakbond Histadroeth, die het best georganiseerd is van alle vakbonden ter wereld. De Egyptische journalist zegt, dat iedereen in Israël terugkeer van de Arabische vluchtelingen uit Palestina materieel onmogelijk acht. De algemene mening is, dat deze vluchtelingen in de Arabische staten moeten worden opgenomen.

De werken voor bevloeiing met het water van de Jordaan zijn volgens Ezzat nooit stopgezet. Hij zou een reusachtige tunnel gezien hebben, die deel uitmaakt van deze werken. De Egyptenaar spreekt met onverholen bewondering over Israëlische werken om woestijngebied te ontginnen. Hij besluit met de opmerking, dat Egypte de enige vijand is, waarvoor Israël beducht moet zijn. Alle krachten van Israël waren tegen Egypte gericht.

De „Suzan Ball Memorial Fund" is een instantie in Amerika, die de kankerbestrijding behartigt. Zij is dezer dagen gestart met een grootscheepse geldinzameling, die beoogt een miljoen dollar bijeen te brengen. Een zeer nobel streven inderdaad. Maar de manier, waarop men de campagne is begonnen, lijkt er nauwelijks mee in overeenstemming te zijn. Op de foto ziet men, hoe majoor Robert Lewis een miniatuur-bommetje, gevuld met dollarbiljetten, mikt. Tot welke toppunten van fijngevoeligheid men in de States kan komen begrijpt men als men weet, dat de heer Lewis een van de piloten was, die op 6 augustus 1945 de atoombom op Hiroshima „mikten".

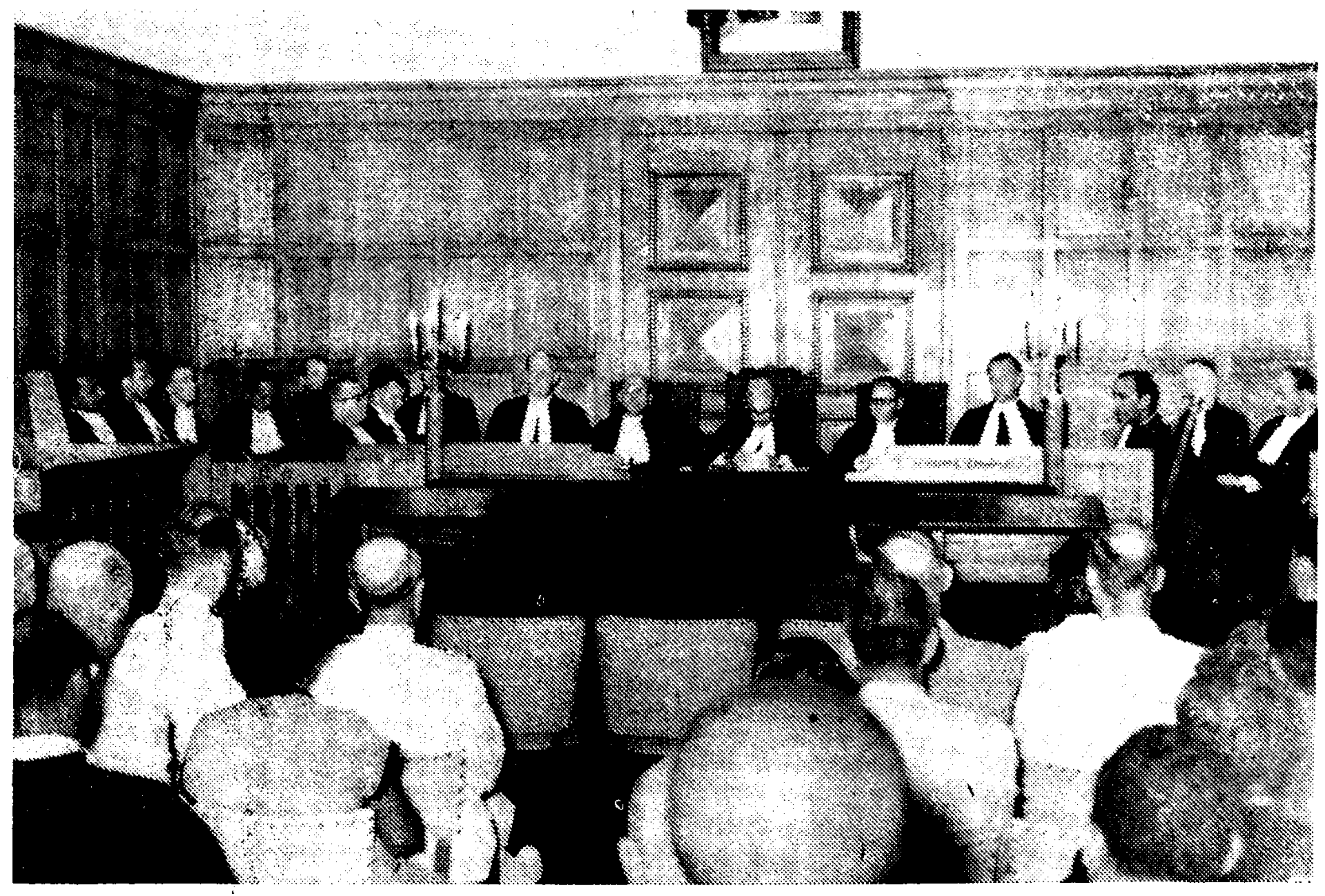
Ondergrondse naar Schiphol?

In de eerstvolgende vergadering van de gemeenteraad van Nieuwer Amstel zal o.a. een voorstel van B. en W. aan de orde komen om een bedrag van f 8000 beschikbaar te stellen voor het verrichten van een verkeersonderzoek. B. en W. zeggen in hun toelichting op 't voorstel: „In vrband met de groeiende moeilijkheden is het nodig de mogelijke aanleg van een beter aan de omstandigheden aangepaste verkeersverbinding Amsterdam-Schiphol met lokale aftakkingen van en naar Nieuwer-Amstel in studie te nemen".

In dit onderzoek zal een studie worden betrokken naar de mogelijkheid van een (gedeeltelijke) verbinding met Schiphol door middel van een ondergrondse. Het Nederlands verkeersinstituut te 's Gravenhage zal eventueel dit onderzoek verrichten.

Nieuwe politieke partij in Brits Guiana

Georgetown. — In Brits Guiana is een nieuwe, de achtste, politieke partij opgericht, die zich ten doel stelt voor het land autonomie te verwerven binnen het Britse gemenebest. De oprichter is Gool Sheer Rahaman. Zijn broer Hamid Rahaman is lid van het wetgevend orgaan, dat werd ingesteld na de intrekking van de grondwet in oktober 1953 en de afzetting van dr Cheddi Jagan, die door de Engelsen verweten werd de vestiging van een communistische staat na te streven.

De wnd. President van het Hof, Mr. Povel, aan het woord in de speciale zitting van het Hof van Justitie, tijdens dewelke de Procureur-Generaal mr. J. J. A. Ellis afscheid nam.

Procureur Generaal mr. ELLIS neemt afscheid in speciale zitting van Hof

President, Adv.-Generaal en vertegenwoordiger van balie schetsen grote verdiensten van scheidende functionaris

Willemstad. — Het Hof van Justitie is gistermorgen in speciale zitting bijeengekomen om afscheid te nemen van Mr. J. J. A. Ellis, die enkele weken geleden zijn ontslag heeft ingediend als Procureur Generaal.

Bij deze bizondere zitting waren veel autoriteiten aanwezig. Wij zagen allereerst de heer Mr. F. J. van der Valk, van het Kabinet van de Gouverneur, de Commandant Zeestrijdkrachten Nederlandse Antillen, Commandeur A. van Karnebeek, Kolonel Bientjes, Chef Staf, Overste Rikkers, Commandant van de Kazerne Suffisant en Lt. t. Z 1 Ruitenberg. Verder waren aanwezig vele advocaten, de Hoofdcommissaris van Politie M. W. van 't Hof, Commissaris G. J. Botterweg, de Hoofd Inspecteur P. Paul en de Inspecteurs H Stuvel en IJ. Taconis. Er waren eveneens leden van het gerecht en O. M. van Aruba overgekomen.

Mr. Povel opende kort na elf uur de zitting en sprak enkele woorden tot de Procureur-Generaal, die voor het laatst in een Hofzitting aanwezig zou zijn.

Hierna voerde de Advocaat-Generaal Dr. W. C. van Binsbergen het woord.

„Hoe verknocht Uw werk gedurende de afgelopen 16 jaar met het gehele parket — namens hetwelk ik mag spreken — is geweest, moge alleen reeds blijken uit Uw staat van dienst", zo spraak de A.G.

„Op 1 maart 1940 werd U benoemd tot adjunct-commies ter parkette van de Procureur-Generaal;

25 juni 1940 dienstdoend ambtenaar van het O.M.

1 maart 1941 bevorderd tot commies;

1 juni 1941 benoemd tot substituut officier van justitie;

24 juli 1944 benoemd tot Advocaat-Generaal;

4 november 1948 benoemd tot Procureur-Generaal."

Spreker tekende hierbij aan, dat op het moment van benoeming tot Procureur-Generaal, mr Ellis 31 jaar oud was. Spreker kon zich voorstellen, dat men in Nederland, waar dergelijke gewichtige benoemingen meestal de betrokkene op veel hogere leeftijd plegen te geworden — maar mischien hier ook wel — toen gezegd heeft: een landskind is tot P.G. benoemd, met het accent op de tweede lettergreep.

„Maar dan een „kind", dat door zijn opvoeding terdege gekwalificeerd was om zijn taak te aanvaarden, want niet alleen had hij reeds 8 jaar ervaring ter parkette, ook vervulde hij als A.G. de functie van Auditeur-Militair en bovendien werd hij m.i.v. 12 juni 1944 benoemd tot Prijscommissaris, die de Staat in alle prijsgedingen omtrent buitgemaakte schepen of de lading vertegenwoordigde.

Het behoeft geen betoog, dat juist de turbulente tijd van de Tweede Wereldoorlog met al zijn onverwachte en snel wisselende omstandigheden, welke veelal juridische voorziening behoefden, een bijzonder goede, hoewel harde — in de zin van tot hard werken nopende — levensschool is geweest.

Ook vele vanouds bekende problemen, zoals de **jeugddelinquentie** en de prostitutie kregen door de oorlogsomstandigheden en de naweeën daarvan een bijzonder relief. In verband met de jeugddelinquentie hadden voorgangers van de thans scheidende P.G. bij voortduring de noodzakelijkheid bepleit om tot de oprichting van een Gouvernements opvoedingsgesticht te geraken. In 1943 maakte mr Ellis, toen nog substituut officier van justitie, een rapport betreffende de jeugddelinquentie en de noodzakelijkheid van een instituut als zojuist genoemd. In april 1948 maakten mr Ellis en dr Waszink een studiereis in de Verenigde Staten met als doel de jeugddelinquentie aldaar te bestuderen, welke reis resulteerde in een goed gedocumenteerd rapport.

Op 2 mei 1949 werd het G.O.G. geopend, een verheugende gebeurtenis, waartoe de P.G. destijds de volle medewerking mocht geven."

Ik noemde zo juist ook het **prostitutievraagstuk**, dat door urbanisering van Curaçao en Aruba reeds tot een groot probleem was uitgegroeid, maar door de oorlogsomstandigheden een niet langer tolerabele vorm was gaan aannemen. Mr Ellis maakte als lid deel uit van de commissie onder leiding van pater Hulsman, welke het vraagstuk voor Curaçao onderzocht en later fungeerde hij als voorzitter van de commissie, welke tot taak had maatregelen ter bestrijding op Aruba te beramen", aldus dr Van Binsbergen.

De hoofdwerkzaamheden van de P.G.

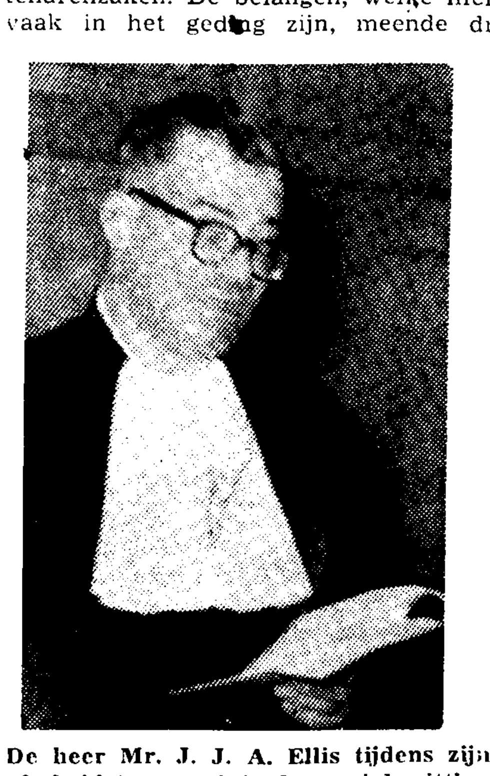
„In de eerste plaats ligt daar zijn taak als hoofd van het Openbaar Ministerie. Ik mag hier met grote dankbaarheid releveren de belangstelling en toewijding, welke hij voor dit deel van zijn taak toonde. Elke belangrijke strafzaak had zijn volle aandacht en veelal gaf mr Ellis door een enkele opmerking — vaak ontleend aan zijn eigen ervaring als substituut officier of als A.G. — een hint, welke van groot praktisch nut bleek te zijn. Zonder aanzien des persoons en los van lokale bindingen — conditio sine qua non voor een goed functionerend O.M. — ging hij ons voor, niet terugdeinzend voor vaak moeilijke beslissingen.

De sterke arm van justitie en politie vindt in de P.G. als het ware zijn personificatie. Als Hoofd van de Politie in de Nederlandse Antillen kan de thans vertrekkende P.G. op een uitgebreid terrein van werkzaamheden terugzien. De samenstelling van de korpsen militaire politie, burgerpolitie en veldwacht vond plaats onder het bewind van mr Ellis op 1 oktober 1949. Ik behoef er niet nader op in te gaan hoeveel tact, inzicht en doorzettingsvermogen nodig is geweest om deze eenheid te bereiken en welke wettelijke voorzieningen getroffen moesten worden om dit nieuwe stelsel behoorlijk te doen werken.

Nadien vond naar aanleiding van het rapport van Mourik Broekman een ingrijpende wijziging plaats, waarbij wederom het Hoofd van de Politie een belangrijke rol speelde bij de totstandkoming van het rapport en de uitwerking daarvan.

Bijzondere belangstelling van de zijde van de P.G. genoot het werk van INTERPOL, de organisatie, waarin op internationaal niveau wordt samengewerkt tot bestrijding van de misdaad. Terecht werd door mr Ellis het belang erkend voor onze kleine, sterk op het internationaal verkeer georiënteerde, samenleving van deze samenwerking met het oog op het goed functioneren van het justitiële opsporingsapparaat ter garandering van de veiligheid en rust van ons land. De verdiensten van mr Ellis voor de C.I.P.C. vonden hun welsprekendste erkenning door zijn benoeming in 1954 tot Vice-President.

Als derde hoofdfunctie noemde spreker de werkzaamheid als **Landsadvocaat**. Het voeren van de civiele procedures, waarin het Land, de Staat der Nederlanden, Suriname of Nieuw-Guinea partij is, is opgedragen aan de P.G., evenals het optreden in ambtenarenzaken. De belangen, welke hier vaak in het geding zijn, meende dr Van Binsbergen niet nader te moeten releveren.

De heer Mr. J. J. A. Ellis tijdens zijn afscheidstoespraak in de speciale zitting van het Hof van Justitie, welke gistermorgen plaats vond.

Over welke veelzijdige kennis, zowel op juridisch als ook op praktisch terrein, de P.G. moet beschikken, treedt uit dit alles wel zeer duidelijk naar voren. Dit werd spreker wel op zeer bijzondere wijze duidelijk, toen hij bijna twee jaar geleden uit Nederland hier arriveerde en mr Ellis hem ging inwerken.

„Verrassend was Uw gave om in een korte uiteenzetting, welke toch verlevendigd werd door enkele typerende détails — vaak van humoristische aard —tot de kern van de zaak door te dringen en zonodig een aanwijzing te geven voor de verdere afwikkeling.

Ik zou nog een tijd kunnen doorspreken over het uitgebreide advieswerk, de werkzaamheden in diverse vaste commissies als de Commissie

(Vervolg naar pag. 2)

Vijfde getuige in zaak-SCHMIDT trekt verklaringen in

Djakarta. — De Nederlandse getuige Barkey in de zaak-Schmidt heeft tijdens een zitting in deze zaak verklaard door de politie te zijn geslagen. Hij zei uit angst voor mishandeling tegen de politie te hebben verklaard, dat hij deelnam aan illegale activiteit. Hij was tijdens ondervragingen in Bandoeng door de waarnemende commissaris Enduh geslagen. Hij trok zijn tegenover de politie afgelegde verklaringen in, dat hij personen, die bij deze activiteiten waren betrokken, op hun reis naar de bergen in West-Java zou hebben vergezeld. Hij zei nooit betrokken te zijn geweest in illegale activiteit en de beklaagde Schmidt niet te kennen.

Barkey is de vijfde getuige in de zaak-Schmidt, die zijn verklaringen intrekt. Commissaris Enduh zal volgende maandag worden gehoord.

Washington. — Naar verluidt zal de commissie voor de stookolie, welke president Eisenhower moet adviseren op verzoek van de binnenlandse producten binnenkort opnieuw de olie-invoer bezien. Dit is medegedeeld door de president van de Independent Petroleum Association of America.

Prof. Kernkamp stelt zich niet meer voor ministerambt beschikbaar

's Gravenhage. — Naar de "Nieuwe Haagse Courant" verneemt, zal prof. dr W. J. A. Kernkamp zich in de komende parlementaire periode niet meer beschikbaar stellen voor een ministerszetel. Het is nog niet geheel zeker, of prof. Kernkamp het Kamerlidmaatschap zal ambiëren. Hij zal waarschijnlijk weer worden benoemd tot hoogleraar aan de Utrechtse universiteit. Prof. Kernkamp is 55 jaar oud. Een der voornaamste redenen om niet meer aan het hoofd van een departement te staan is gelegen in de gezondheidstoestand van prof. Kernkamp, die in de laatste maanden wederom veel te wensen overlaat, aldus de Nieuwe Haagse Courant.

Koningin Elisabeth nam parade af

Londen. — Koningin Elizabeth heeft in Londen een parade afgenomen van een afdeling van het garderegiment grenadiers. Vijfhonderd politieagenten vormden aan beide zijden van de weg een ononderbroken haag. Men brengt deze strenge veiligheidsmaatregelen in verband met geruchten, dat Cyprische verzetslieden ook in Engeland terreurdaden zullen gaan plegen.

De autobusramp te Valkenburg

Chef-monteur voor dood van 18 mensen verantwoordelijk

De Luikse rechtbank heeft uitspraak gedaan in het proces aangaande de autobusramp welke op 29 september 1954 aan de voet van de Valkenburgse Cauberg plaats vond. Zoals bekend botste daar toen een autobus van de Luikse garage Transropa, die een tochtje met gepensioneerde mijnwerkers en hun familie maakte, tegen het monument op het Grendelplein te Valkenburg. Bij deze botsing kwamen negentien personen (achttien inwoners van de Luikse voorstad Gräce Berleur en de gids van de Valkenburgse gemeentegrot) om het leven, Zeven personen werden ernstig gewond.

Tijdens de rechtszittingen aan deze zaak besteed is komen vast te staan dat de bus in abnormaal slechte toestand verkeerde. Bij haar uitspraak heeft de rechtbank van Luik hiervoor de chef-monteur van de garage, R. V., verantwoordelijk gesteld. De rechtbank veroordeelde deze verdachte tot 18 maanden gevangenisstraf en een boete van 6000 francs. Tegen V., die niet verschenen was, werd bovendien een bevel tot onmiddellijke inhechtenisneming uitgevaardigd. In haar overwegingen stelt de rechtbank dat V. op de 29ste september 1954 verantwoordelijk was voor het gehele garagebedrijf, daar de directeur afwezig was. Op V., aldus de rechtbank, rustte de verplichting de bussen te controleren. Hij gunde zich hiervoor evenwel geen tijd, druk bezet als hij was met andere zaken. Voorts merkt de rechtbank op dat deze verdachte tijdens het verhoor meer dan eens onwaarheden heeft verteld en dat hij talrijke veroordelingen achter de rug heeft. De drie andere verdachten, garage-directeur J. T., administrateur J. D. en de chauffeur van de verongelukte bus R. M. werden door de rechtbank ontslagen van rechtsvervolging. Ten aanzien van M. stelt de rechtbank dat deze chauffeur niet in vaste dienst bij Transropa was en alleen de opdrachten van V. diende uit te voeren. De twee overige verdachten waren meer administratieve functionarissen van het garagebedrijf en derhalve niet bijster op de hoogte van de staat waarin de autobussen verkeerden, aldus de rechtbank. Wel werd het garagebedrijf Transropa civielrechtelijk aansprakelijk gesteld voor de ramp te Valkenburg.

Volgende week beginnen Marine kampioenschappen Nederlandse Antillen

Gouverneur Struycken-beker voor meest veelzijdige sportsman

Willemstad. — Volgende week, van 4 tot en met 9 Juni zal de aandacht van onze Marinemannen voor een groot deel gericht zyn op de dan te houden Marinekampioenschappen Nederlandse Antillen 1956.

De Mariniers van Suffisant en Aruba en de Jannen van de Marinebasis Parera en Hr. Ms. Willem van der Zaan zullen elkaar tegemoet treden teneinde te bepalen wie het beste is in schieten, schermen, voetbal, volleybal, zwemmen, athletiek, handgranaatwerpen en tafeltennis.

Wij ontvingen een goed gevuld wedstrijdprogramma. Het aantal deelnemers aan de wedstrijden blijkt groter te zijn dan voorgaande jaren, een feit waarover de Commandant Zeemacht in zijn voorwoord zijn voldoening uitspreekt.

Naast de deelnemers van Curacao zullen per Hr. Ms. Willem van der Zaan 50 Mariniers van Aruba worden opgehaald, die natuurlijk alles in het werk zullen stellen om met overwinningen beladen naar Savaneta terug te keren.

Er zijn fraaie prijzen beschikbaar gesteld voor de diverse teamsporten zowel als voor alle individuele nummers, een mooie gelegenheid dus om de diverse prijzenkasten uit te breiden.

Zijne Excellentie de Gouverneur stelde een beker beschikbaar voor de meest veelzijdige sportman, een geste die de sportieve vechtlust der deelnemers zeker zal aanwakkeren.

Maandagochtend wordt begonnen met personeel geweer- en pistoolschieten. 's middags zien we de voetbalwedstrijden tussen MKS—MLD en MBP—MKS AV. 's Avonds verplaatst het spel zich naar het volleybalveld, waar de wedstrijden gespeeld worden tussen WZN—MLD, MLD—MKS en WZN—MKSAV.,

De centrale wedstrijdleiding is in handen van de 1e Luitenant der Mariniers M. J. Wolters en de sergeant majoor der Mariniers G. H. IJzendoorn.

Wij hopen verder op deze kampioenschappen terug te komen en wensen de Marinemannen een week van spannende en sportieve genoegens toe.

In zijn voorwoord zegt de Commandeur der Zeemacht Nederlandse Antillen o.m.:

„Het stemt de Marineleiding tot voldoening te kunnen vaststellen dat het aantal Uwer groter is dan in voorgaande jaren. Daarbij werd door mij bepaald, dat bij de toekomstige Marinekampioenschappen, van de daarvoor in aanmerking komende sporten, de records zullen worden geregistreerd; dit impliceert dat de winnaars van de a.s kampioenschappen tevens de eerste recordhouders zullen zijn.

Bovendien kan ik U mededelen dat Zijne Excellentie de Gouverneur van de Nederlandse Antillen een wisselprijs voor de meest veelzijdige sportman ter beschikking heeft gesteld.

De voorgaande factoren in aanmerking genomen, is de verwachting gerechtvaardigd dat de Kampioenschappen 1956 een spannend verloop zullen hebben, doch ik spreek het vertrouwen uit, dat U allen steeds de sportiviteit zult weten te stellen boven de eer van een overwinning.

In deze geest wens ik U een week van sportief genoegen toe."

Jubileumwedstrijden R. K. Ambachtsschool

Willemstad, - Zaterdagmiddag j.l. werd de laatste nederlaagwedstrijd gespeeld tussen de Ambachtsschool en Radulphus College. Deze wedstrijd werd gewonnen door het Radulphus-College, waardoor dit College de 1e prijs won.

De 2e prijs ging naar het St. Thomas-College, die tegen de Ambachtsschool gelijk speelde 1—1.

Na afloop reikte de directeur van de Ambachtsschool met enkele toepasselijke woorden de prijzen uit.

Hij dankte allen die hadden medegewerkt, om dit toernooi te doen slagen, in het bijzonder alle hoofden der scholen en de spelers. Dit waren sportieve wedstrijden.

Hij zeide, dat de spelers van de Ambachtsschool zeker zouden proberen revanche te nemen, wanneer de finale gespeeld zou worden van de wedstrijden, welke het Bestuurscollege heeft georganiseerd. In deze finale komen de jongens van het Radulphus-College weer tegen de jongens van de Ambachtsschool uit.

De standen van het jubileumtoernooi waren:

Ambachtssch.—Schroederschool	3—0
Ambachtssch.—Hendrikschool	2—0
Ambachtssch.—St. Thomas-College	1—1
Ambachtssch.—Stuyvesant College	4—1
Ambachtssch.—Bedrijfsschool	4—2
Ambachtssch.—Radulphus College	1—2

Is er iets van U bij?

Willemstad. — In het tijdvak 14 tot en met 27 mei 1956 werden de navolgende voorwerpen gevonden:

1 nikkelen huissleutel; 1 gedragen herenhoed (Wilston Star); 1 blik inhoudende dominostenen en 1 pet; 1 doosje met onderdeel voor elektromotor; 1 wasbriefje „Hop Lee" nr X 349; 1 leesbril in étui (bruin montuur); 4/12 lot Landsloterij trekking 24—5—56 (prijs); 5 Unionsleutels; 1 bruine schooltas met fles en beker; 1 Yale sleuteltje; 1 groene badhandhoek (nieuw); 1 radiatordop; 1 rood achterlicht voor auto; 1 donkerbruine portemonnaie inh. lijst van loterij; 1 huissleutel met plaatje (waarop Crew 15); 1 kinderhandtasje inh. 2 zakdekjes en 1 rode P.T.T. zakagenda; 1 fietspomp, groen met bruin; 1 wasbriefje „Sino American" t.n van Felix S.; 1 nikkel sleuteltje aan sleutelring met reclame „De Gouden L[illegible]ker"; 3 sleutels (dokterskam[illegible]sa); 2 dozen (Heinekens Bie[illegible]) [illegible] sodawater en limonade; 1 doos inh. 1 paar zwarte damesschoenen (achtergelaten in boekhandel Salas).

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op Kamer 5A op het Hoofdbureau van Politie.

BASKETBALL

Willemstad. — Gisteravond werd op et terrein van het St. Thomascollege e basketballwedstrijd Lightning — Aquino gespeeld van het Aquino ournooi, waarvan de baten aan de gebrekkige kinderen ten goede zullen omen. De publieke belangstelling voor deze sportieve en spannende wedstrijd was zeer groot en vooral de jeugd was oed vertegenwoordigd. In de eerste quarter waren de Aquino-jongens goed op dreef en wonnen zij met 10-6. Dit verlies maakte Lightning wakker en deze wist door beter doelen en combineren de tweede quarter te winnen met 19-8. Het tempo in de derde quarter was zeer hoog en door het goed dekken aan beide zijden werd de score slechts 7-5 voor Lightning. In de laatste quarter was Aquino op zijn best doch ook Lightning gaf beter spel te zien. Deze quarter werd een verdiend 18-16 overwinning voor Aquino, doch zij verloor de wedstrijd met 3-41 van Lightning. De winnende nummers van de deurprijs-loting waren 301.312 en 354.

Opzettelijke brandstichting

Willemstad. — Ingesloten werd wegens opzettelijke brandstichting de vrouw P.M., die zondag omstreeks 23 uur wasgoed, dat in een perceel aan een lijn hing, in brand had gestoken. De bewoonster van het perceel werd wakker, doordat zij een deur hoorde dicht gaan, en een brandlucht rook. De bewoonster heeft de brand met water geblust. De brandstichtster werd ingesloten.

Viel in het water

Willemstad. — Op Pietermaai werd een zekere R.H. aangetroffen, die verklaarde, dat hij bij het zoeken naar slakken, in het water was gevallen. Hij werd naar huis gebracht.

Beet konijnen dood

Willemstad. — Vanmorgen omstreeks drie uur werd door de man M.K. gemeld, dat er bij zijn konijnen in het hok een hond zat, die de konijnen dood beet. Bij aankomst bleek de hond nog in het hok te zitten. Het dier had reeds vier konijnen doodgebeten. Met een schot werd de hond afgemaakt.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst en de Mobiele Brigade maakten gisteren 11 P.V.'s op en verleenden 35 maal assistentie.

Het verkeerde verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had gisteren een lichte aanrijding te behandelen.

Vaart

Haven: Vrachtschepen 9 in en 3 uit, tankschepen 8 in en 8 uit; zeilschepen 2 in en 3 uit. Passagiers landend 127, en doorgaand 215.

Hato: Vliegtuigen 10 in en 13 uit. Passagiers landend 62, vertrokken 16, en doorgaand [illegible].

Wagon-Lits gaat twee motels bij Amsterdam Bouwen

Amsterdam. — Twee motels, het onderdak voor de automobilisten langs de snelwegen, zullen verrijzen in de nabijheid van Amsterdam. De Compagnie Internationale des Wagon-Lits wil er twee, elk met circa 160 bedden, bouwen. De eerste komt tussen de Haagseweg en Sloterweg en zal in 1958 gereed zijn. De andere zal te zijner tijd worden gebouwd ten zuiden van de golflinks nabij Duivendrecht.

Voor het bouwrijp maken van het terrein tussen Haagseweg en Sloterweg voteerde de raad van Amsterdam een krediet van NAf. 100.000.

Procureur Generaal mr. ELLIS neemt afscheid

(Vervolg van pag. 1)

van Administratie van de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring, waaronder ook het toezicht op het G.O.G. valt, de Commissie tot Vergemakkelijking van het Internationaal Luchtverkeer, en de Commissie Toezicht Luchtvaart, daarnaast in diverse commissies ad hoc, hetwelk alles door U is verricht. Ik doe dit niet, daar ik toch nog heel veel zou vergeten. Genoeg heb ik aangeroerd om de bijzonder veelzijdige funktie zoals deze door U bekleed is — en waarschijnlijk na U door niemand meer bekleed zal worden — te schetsen.

Midden in het maatschappelijk leven hebt Gij gestaan en dat is een tijd, waarin stroomversnellingen het verloop van de staatsrechtelijke ontwikkeling der Nederlandse Antillen kenmerkten. De functie van het Openbaar Ministerie is zodanig dat een ambtsperiode zonder conflicten een teken zou geweest zijn, dat U zich met de elkander afwisselende stromingen had laten meesleuren zonder voldoende standvastigheid om temidden daarvan een vaste koers te houden."

„Mijnheer de Procureur-Generaal, dank voor het vele, dat Gij ons gegeven hebt. God zegene U in Uw persoon en werk met degenen, die U lief zijn", zo besloot de Advocaat-Generaal, dr W. C. van Binsbergen, zijn afscheidsspeech.

Namens de Vereniging van Praktizijns sprak vervolgens de advocaat M. C. A. Rojer tot de scheidende Procureur-Generaal:

„Wij, aan deze zijde van de groene tafel, kunnen zeggen, dat het ons spijt, dat een kundig jurist ons eiland gaat verlaten, temeer daar Zijne Edelgrootachtbare de keren, dat wij een beroep op hem gedaan hebben met betrekking tot een of andere rechtszaak, het immer serieus heeft opgevat en uitgezocht. Dit betekent veel voor de verdedigers, die voor de belangen van de rechtzoekenden opkomen..

Het geeft ons een gevoel van geruststelling en tegelijkertijd de overtuiging, dat ons gesprek zijn volle aandacht heeft gehad", aldus de heer Rojer, die vervolgde:

„Als tegenstander is hij immer sportief geweest. Het is in het verleden vaak voorgekomen, dat de verdedigers met hem van mening verschilden, doch hij is nooit grievend of krenkend voor beklaagde of raadsman geweest en dit alleen, afgezien van zijn vele andere verdiensten is voldoende om hem een blijvende plaats in de harten van de praktizijns te verzekeren.

Het moge hem verder goed gaan", zo besloot advocaat Rojer zijn toespraak.

Voor de laatste maal in een zitting van het Hof van Justitie te Curaçao sprak mr Ellis vervolgens een rede uit. Deze publiceerden wij elders in ons blad. Na de aandachtige beluisterde toespraak van de scheidende Procureur, sloot mr Povel de zitting. De aanwezigen werden nu nog in de gelegenheid gesteld om apart van de heer Ellis, in zijn kamer ten stadhuize, afscheid te nemen.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 Kantoor tel: 2307
Van 2330 — 07.00 J. N. F. Jung tel. 3353

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 2 jni 12.00 uur F. W. van Duyvenboode Varkevisser tel. 2461 Hotel Negropont. B. g. g. nad. inl. tel 2400

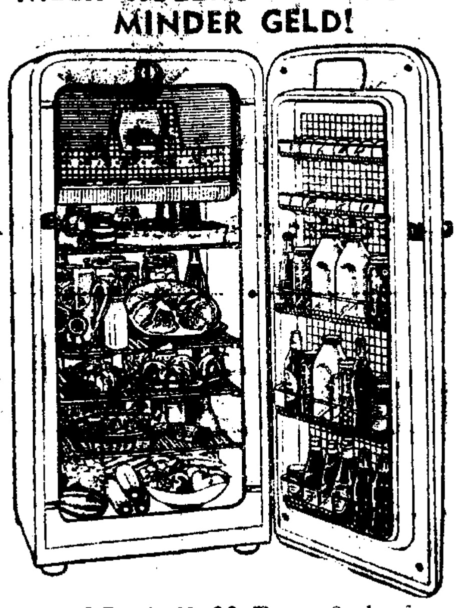
Materialen Afdeling:
J. v/d Vlis tel: 4320

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy tel. 2076

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 1200 en van 13.00 — 18.00 kantoor tel 2458/2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00 W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276/2098:
Van 1.00 — 07.30 P. Roest tel. 3146

AGENDA

WEST-END
„Verborgen Moederschap", 19.00 / 21.00 uur.

CINELANDIA
„Illegal"; 19.00 uur en „World for Ransom"; 21.00 uur.

ROXY:
„Operation Diplomat"; 19.00 en 21.00 uur.

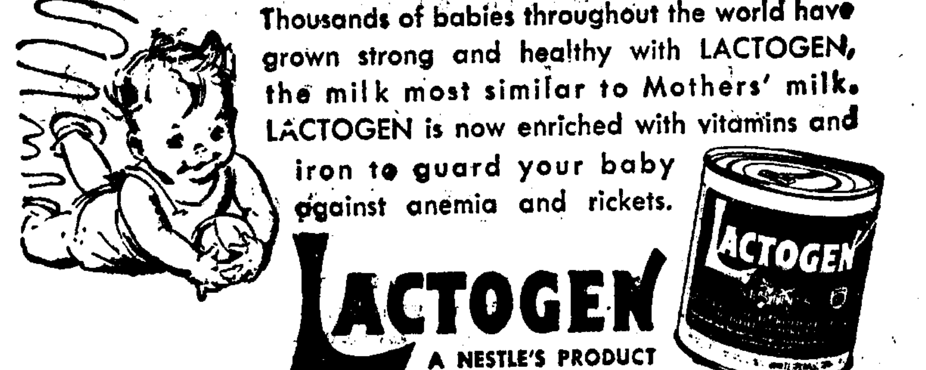
CARIBE
„Little Ceasar"; 20.00 uur

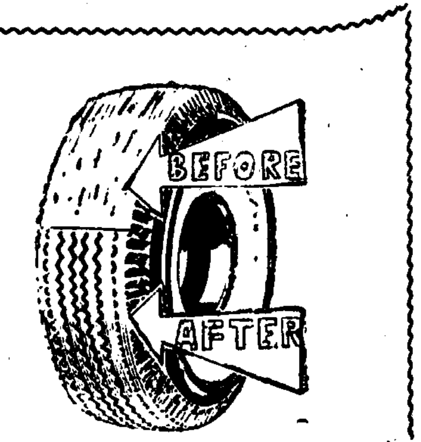
ROYAL
„Summertime"; 20.00 uur

SUFFISANTTHEATER
„De sneeuw was vuil"; 20.00 uur.

THEATER ASIENTO
Geen Voorstelling

DE GESCHIEDENIS VAN DE ANTILLEN

17

Globaal kunnen we zeggen, dat na het tot bedaren komen van de West Indische heksenketel, dus na 1816, de economische bloei van bijna al deze eilanden geleidelijk achteruitgegaan is. Onzeker heel het Caraïbisch Gebied verviel tot steeds diepere en onherstelbaardere armoede. Dit als frappante tegenstelling tot Oost Indië dat zich economisch in een voortdurend stijgende lijn bewoog. Men zou kunnen opmerken, dat Curaçao daar dan toch een uitzondering op maakt maar de huidige gunstige financiële situatie van Curaçao, noch vroegere perioden van opbloei op dit eiland hebben iets te maken gehad met de gewone, algemene bron van West Indische rijkdom: de suiker. Als exporteiland heeft Curaçao nooit iets betekend.

Tijdens de Amerikaanse vrijheidsoorlog maakte Curaçao een goede beurt Niet voor niets is J.I.C. Rodier de la Brugière zo lang Gouverneur van Curaçao geweest (1762-1781); als het goed ging, liet Holland de Gouverneurs wel met rust; maar als het niet marcheerde haalde men hun zin, hadden we de twee, drie jaar een nieuwe gezagsdrager. Maar in 1780 zakte deze tijdelijke opleving in elkaar. Het was ook de tijd, dat St. Eustatius zich de bijnaam verwierf van Golden Rock.

Toen omstreeks 1860 de onverkwikkelijke burgeroorlogen uitbraken tussen de Noordelijken en de Zuidelijken in de Verenigde Staten, waarbij Abraham Lincoln de vrijheid van de negerslaven wist door te drijven in 1863, profiteerde Curaçao nogmaals van deze buitengewone omstandigheid en maakte weer een economische opleving mee.

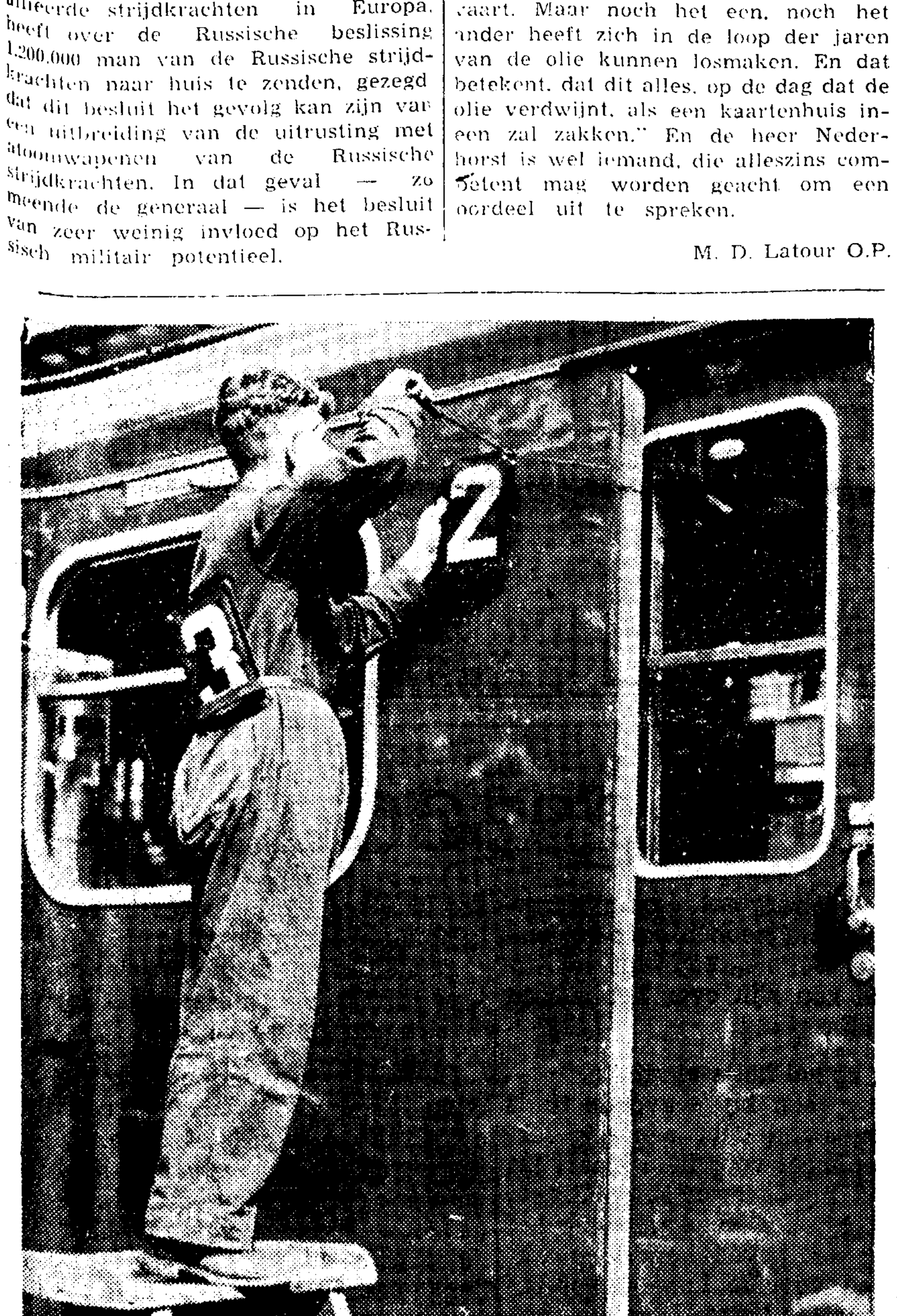
Sinds 1915 beleeft Curaçao zijn derde boomperiode; deze keer dank zij de olie van Venezuela, die door buitenlanders op dit iland wordt geraffineerd. Zegens enkele gunstige omstandigheden, o.a. de zeer geschikte havengelegenheid, die Curaçao biedt en het gunstige, ordelijke en betrouwbare Nederlandse bestuur, dat men toen hier had. Maar alle drie de perioden van opbloei waren zuiver artificieel en berustten op een fundament, dat buiten Curaçao lag. De olieperiode duurt langer dan de beide vorige, maar ook hieraan komt op zekere dag een eind. Curaçao is nu eenmaal een eiland, dat van nature arm is en zodra de kunstmatige bron van zijn voorspoed verdroogt, zinkt het met onafwendbare noodzakelijkheid tot het peil van zijn natuurlijke armoede terug. Intussen mogen zij, die de bloei van dit ogenblik meemaken, van geluk spreken, te hebben geboft!

In de Amigoe van 25 Januari 1953 vonden wij een fragment van een interview, overgenomen uit "Onze Vloot". Iemand had de heer L. Nederhorst, een der directeuren van Combinatie Pletterij Nederhorst gevraagd, of zijn bedrijf kansen had om in de toekomst van betekenis te kunnen zijn als reparatiecentrum van schepen in het Caraïbisch Gebied. Het antwoord luidde daarop kort en goed: "Nee, in de verre toekomst zal de welvaartsbron van de Nederlandse Antillen, de olie, opdrogen. Ten eerste is er de wetenschap, dat de olievoorraden van Venezuela niet onuitputtelijk zijn. Maar voordien zullen economische en politieke oorzaken het raffineren van olie op Curaçao wel hebben doen stoppen. Geen olie betekent geen tankers meer. Ook als bunkerstation verliest Willemstad dan alle betekenis. Wat zouden de schepen hier nog moeten zoeken? Nu zijn de Curaçaose scheepstimmerwerven, dank zij de Isla en dank zij de Marine van betekenis. Maar de positie is even wankel als de economie van de Antillen. Wij behoeven daar niet somber om te zijn of minder energiek. Maar men dient, vooral in zaken, de realiteit voor ogen te houden en de realiteit is deze, dat de olie hier een belangrijke werkverruiming bracht en een belangrijke welvaart. Maar noch het een, noch het ander heeft zich in de loop der jaren van de olie kunnen losmaken. En dat betekent, dat dit alles, op de dag dat de olie verdwijnt, als een kaartenhuis ineen zal zakken." En de heer Nederhorst is wel iemand, die alleszins competent mag worden geacht om een oordeel uit te spreken.

M. D. Latour O.P.

Gruenther over Russische demobilisatie

New York. — Generaal Alfred Gruenther, opperbevelhebber van de Geallieerde strijdkrachten in Europa, heeft over de Russische beslissing 1.200.000 man van de Russische strijdkrachten naar huis te zenden, gezegd dat dit besluit het gevolg kan zijn van een uitbreiding van de uitrusting met atoomwapenen van de Russische strijdkrachten. In dat geval — zo meende de generaal — is het besluit van zeer weinig invloed op het Russisch militair potentieel.

Bij de Ned Spoorwegen vervalt met ingang van de nieuwe dienstregeling de „derde klasse", welke verandert in „tweede klasse", terwijl de laatstgenoemde categorie tot „eerste klasse" zal promoveren. Bij Werkspoor te Haarlem worden de bordjes verhangen door een van de personeelsleden, zoals de foto laat zien.

Bestrijder van het Perionisme

De H. Stoel heeft dezer dagen mgr. Fermin Lafitte, tot dusver aartsbisschop van het diocees Córdoba, benoemd tot apostolisch administrator van het aartsdiocees van Buenos-Aires. Mgr. Lafitte krijgt hiermede de last te dragen van het effectief bestuur over het grootste en moeilijkste en in zeker opzicht ook meest geëxponeerde Argentijnse diocees en wordt daardoor tevens de belangrijkste kerkelijke gezagsdrager van de Argentijnse republiek. Kardinaal Copello blijft niettemin vooralsnog de titel voeren van aartsbisschop van Buenos-Aires. De kardinaal is op eigen verzoek, in verband met zijn slechte gezondheidstoestand en hoge ouderdom — 80 jaar — van de bestuurslast ontheven.

Reeds bij het uitbreken van de Peronistische „kerkvervolging", in het najaar van 1954, was de gezondheidstoestand van kardinaal Copello zeer slecht en voelde hij zich physiek niet tegen de situatie opgewassen. Hij heeft thans vijf maanden in de Eeuwige Stad vertoefd, maar teruggekeerd in de Argentijnse hoofdstad kan zijn omgeving slechts constateren, dat zijn toestand er niet op vooruit is gegaan. Niettemin vergt het beleid van het hoofdstedelijke aartsdiocees ook in de huidige periode van grote politieke en sociale instabiliteit een krachtige en vaste hand. Doch ook — het heeft geen zin het te verhelen — werd op meer politieke gronden het aanblijven van kardinaal Copello door velen, ook katholieken, niet helemaal opportuun geacht. In een aantal kringen bleef men tegen de aartsbisschop van Buenos-Aires het bezwaar aanvoeren, dat hij voornamelijk het was geweest, die bij de verkiezingen van 1945 kolonel Perón de steun verzekerde van de grote massa katholieken; zulks in ruil voor de toezegging van een aantal de Kerk gunstige wetten met name betreffende het verplichte godsdienstonderricht op de openbare scholen en zekere financiële steun aan katholieke inrichtingen van onderwijs.

De thans benoemde apostolisch administrator, in wie men kardinaal Copello's definitieve opvolger ziet, heet in hoge mate „persona grata" te zijn bij de huidige regering; in ieder geval is zijn benoeming geschied op voordracht van de regering, die daartoe van een haar door de H. Stoel toegekend recht gebruik heeft gemaakt. Een krachtige persoonlijkheid is mgr. Lafitte alleszins; hij wordt geroemd om zijn formidabel temperament, grote eruditie en zeldzame polemische slagvaardigheid. Tot dusverre is het voornamelijk Perón geweest, die tot zijn schade de kracht van deze kerkvorst heeft kunnen meten. Als aartsbisschop van Córdoba is vooral mgr. Lafitte de opwekker geweest tot de katholieke verzetsstrijd tegen het Peronisme. Ingewijden menen nauwkeurig de episode te kunnen aanwijzen, waarmede de krachtmeting tussen de beide persoonlijkheden begon. Een van Perón's „oogappels", zo moet men daartoe weten, was de UES, de Unie van middelbare studenten (unión de estudiantes secundarios), die te Buenos-Aires grote opgang had gemaakt, en de bedoeling was nu deze Unie ook wortel te doen schieten in Córdoba, centrum en bolwerk bij uitstek in Argentinië van het katholiek onderwijs en intellectueel leven. Het bleek echter **vechten tegen de muur: de reeds lang bestaande en hecht georganiseerde Cordobese** katholieke studentenverbonden lieten geen mogelijkheid op penetratie. Perón bracht toen de aangelegenheid te berde op een van zijn periodieke bijeenkomsten met de leden van het episcopaat, en het desbetreffend door hem op hartelijke toon begonnen gesprek met de aartsbisschop van Córdoba nam al spoedig een fel polemische wending. „Welke gronden er toch waren om de UES te verdenken van een anti-katholiek parti-pris? En, gezien dat zulk een parti-pris niet bestond, hoe viel het te verklaren, dat de katholieke studentenorganisaties er slechts op uit waren om spaken in het wiel te steken van een door de regering gesteunde organisatie?" Aldus, in résumé, Perón. Mgr. Lafitte toonde daarop gedocumenteerd aan, dat er alle reden was om aan een het katholicisme welwillend gezinde inslag van de UES sterk te twijfelen; zulks alleen reeds afgaande op de namen van de gedelegeerden voor Córdoba, waarvan hij de lijst te voorschijn bracht. „En voor wat het in het wiel steken van spaken betreft," zo vroeg hij, „wie zich tegenover wie daaraan schuldig maakte? Het reeds elf jaren bestaande en hecht gevestigde katholieke studentenverbond dat zijn positie verdedigde, of de UES, die erop uit was deze positie te ondermijnen?"

Het slot van de ontmoeting was niet, dat Perón tot het begeerde accoord met mgr. Lafitte kwam, doch luidde het begin van de openlijke vijandelijkheden in tegen de invloed van de Kerk; vijandelijkheden, die bijzonder te Córdoba hevige repercussies teweegbrachten. Ongeveer een jaar later begon van daaruit, onder aanvoering van generaal Lonardi, de opstand, die het Peronisme ten val bracht.

TOM POES: Heer Bommel gaat vereeuwen

2186 — Tom Poes en heer Bommel stapten stevig aan en waren zo verdiept in een ernstig gesprek, dat ze maar weinig aandacht schonken aan hun omgeving. Zo kwam het dan ook, dat zelfs Tom Poes niet in de gaten had, hoe het duistere woud om hen heen bewogen werd door zwiepende takken en ritselende struikjas. Zachte voetstappen slopen over het mos en deden zo nu en dan wat dor hout kraken.

Maar heer Bommel had het te druk met denken en Tom Poes met praten. „De kist waar uw jas en de geheime sleutel in zitten, is naar uw burcht gebracht", legde Tom Poes uit. „U weet wel, die kist waar de kas van de opstandelingen in bewaard werd. Wanneer, we dus die sleutel willen hebben, zullen we......"

„Ik begrijp het wel jonge vriend", zei heer Ollie ongeduldig. „Je praat alsof ik zaagsel in mijn hoofd heb. En dat heb ik heus niet, ik heb de beroemde Bommel-hersens, als je begrijpt wat ik bedoel. We moeten dat kasteel terug veroveren, heel gewoon. Het is tenslotte van mij, want ik heb het eerlijk gekocht. Dat kan dus niet moeilijk zijn. We gaan nu dus te werk en zoeken de opstandige edelen weer op En dan......"

Op dat moment werden de struiken ruw opzij geduwd en enkele voetknechten sprongen onverhoeds te voorschijn. Heer Ollie en Tom Poes werden vastgegrepen en voortgeduwd zonder dat ze er zelfs maar aan hadden kunnen denken zich te verdedigen.

„Ach, ach", steunde heer Bommel. „Wat een vreselijke tijden zijn het tegenwoordig. Iedereen schijnt hier maar het recht te hebben om een wandelend heer bij de kraag te vatten. Wat voor iets afschuwelijks zou ons nu weer boven het hoofd hangen?"

„We zullen het al gauw merken", zei Tom Poes. „Daar is een tentenkamp."

Verblijf te Melbourne punt der diepgaande besprekingen

NOC verkeert in delicate positie

Slechts in één van elke vier jaren treedt het Nederlands Olympisch Comité voor het voetlicht. Weliswaar is dat NOC uitgegroeid tot een indrukwekkende organisatie, doch het werk, dat deze organisatie verricht, spreekt niet tot de verbeelding, omdat het in hoofdzaak zich beperkt tot het geven van adviezen aan allerlei instanties, die zich bezig houden met de aanleg van sportvelden in de uitgebreidste zin van het woord. Die taak nam het NOC op zich, toen na de oorlog de behoefte werd gevoeld van een overkoepelend lichaam, dat namens de gehele vaderlandse sportwereld kon optreden en de belangen van de sport kon bepleiten.

Het ene jaar nu, waarin veler ogen zijn gericht op het NOC, is het Olympische jaar. Naar buiten uit immers is dan het NOC belangrijker dan welke sportbond ook omdat het NOC moet beslissen over de afvaardiging naar de Olympische Spelen. Elk land, dat wil meedoen aan de Spelen, moet een Olympisch Comité hebben, omdat het Internationale Olympisch Comité alleen inschrijvingen aanvaardt van de nationale comité's en niet van sport**bonden.**

Nederlandse Sportbrief

In verscheiene landen is dat Olympische Comité zeer machtig, omdat het inderdaad zelf vrijwel alle beslissingen neemt, nadat het zich door de betrokken sportbonden heeft laten voorlichten inzake conditie en kansen van de Olympische kandidaten. Het NOC echter bezit die macht niet en wenst deze trouwens ook niet te bezitten. Het is geen besturend lichaam doch uitsluitend een apparaat, dat ten dienste staat van alle aangesloten sportbonden. Zo is het altijd geweest en de uitbreiding van de werkzaamheden heeft daarin geen verandering gebracht. Zelfs herinneren wij ons, dat bij de overdracht van dat werk de bonden nadrukkelijk hun zelfstandigheid hebben vastgesteld en het NOC behalve de benodigde gelden ook vrijwel alle uitvoerende macht hebben onthouden.

Dienen is dus de taak van het NOC en in het Olympische jaar, wanneer dus de oorspronkelijke taak moet worden vervuld is dat niet anders. Men kan aanvoeren, dat zulks in feite volkomen verkeerd is en dat derhalve niet het NOC doch de sportbonden de Olympische beslissingen nemen, anderzijds echter vergroot dit de verantwoordelijkheid en daarmede ook de belangrijkheid van die bonden. Het NOC adviseert, bespreekt en zoekt zo nodig een uitweg, doch in hoofdzaak appelleert het aan het gezonde verstand en het verantwoordelijkheidsgevoel van de bestuurderen der bonden.

Moeilijkheden

Dat daardoor wel eens moeilijkheden ontstaan, niemand kan dat ontkennen. Zij zijn ook nu niet uitgebleven en het is wel zeker, dat zich straks, als er beslissingen moeten worden genomen voor Melbourne, opnieuw moeilijkheden zullen voordoen. We hebben nu reeds het geval gehad van de twee kunstrijdsters. Het NOC achtte het aanvankelijk, mede met het oog op het grote bedrag, dat het dit jaar nodig heeft voor de Spelen, niet verantwoord kunstrijdsters naar Cortina te zenden. De Schaatsenrijdersbond echter huldigde een andere opvatting en pleitte voor afvaardiging van de twee meisjes. Een belangrijk deel van de kosten zouden zelfs worden vergoed. Het NOC heeft toen de beslissing goeddeels in handen gelegd van de KNSB. De twee meisjes gingen naar Cortina en achteraf erkende het NOC de juistheid van die beslissing.

Omstreeks hetzelfde tijdstip meldde zich de Hippische Sportbond. Deze had van het Landbouwfonds een bedrag van 30.000 gulden ontvangen echter onder voorbehoud, dat voor dit geld paarden zouden worden gekocht en dat met deze paarden zou worden deelgenomen aan de Olympische Ruiterspelen te Stockholm. Het NOC, waarin o.m. zitting heeft brigadegeneraal Pahud de Mortanges, die zelf enkele gouden Olympische medailles heeft gewonnen, zag in dat alles niet veel heil. Het geloofde niet in de mogelijkheid van de aankoop en de training van nieuwe paarden zo kort voor de Spelen. Moest het daarom echter de gehele transactie verbieden? Toen de Hippische Sportbond bleef aandringen en beweerde de mogelijkheid wel aanvaarden, gaf het NOC zijn fiat. Dat wil zeggen, het NOC gaf de Hippische Sportbond vrijheid van handelen, doch bepaalde, dat de afvaardiging naar Stockholm alleen dan voor rekening van het NOC zou kunnen geschieden, indien in het voorjaar bij de belangrijke internationale concoursen de Nederlandse kandidaten behoorlijk voor de dag zouden komen. Gebeurde dat niet, dan zou de Hippische Sportbond, gebonden door zijn woord aan het Landbouwfonds, wel naar Stockholm kunnen gaan doch uitsluitend voor eigen rekening.

Men weet, dat de gehele opzet volkomen is mislukt. Wat er nu is gebeurd met de aankoop van twee nieuwe paarden en met de voorbereiding voor de Spelen, noemt men de beste paardemop sinds jaren. De waarheid is, dat er thans geen Olympische paarden en ruiters zijn. Gelukkig heeft de Hippische Sportbond dit ook ingezien en heeft zij beseft, dat afvaardiging van een equipe de goede naam van Nederland op het gebied van de ruitersport in diskrediet zou brengen.

Hoe deze bond de zaak heeft geregeld met het Landbouwfonds, is niet bekend, doch wel hebben de bestuurderen de verantwoordelijkheid ingezien, welke het NOC op hun schouders had gelegd. Niet het NOC doch de Hippische Sportbond heeft aldus besloten de inschrijving voor Stockholm in te trekken, zij het dan, dat de brief, waarin dit geschiedde, het opschrift droeg van het NOC!

Aldus kan men vaststellen, dat de werkmethode van het NOC (nog?) niet tot ongelukken of aanvechtbare besluiten heeft geleid en dat geeft hop op hetgeen er nu komen gaat met betrekking tot Melbourne. De chef de mission, Kees Kerdel, heeft een bezoek van twaalf dagen gebracht aan Melbourne om ter plaatse zich op de hoogte te stellen van de problemen Hij is opgetogen teruggekeerd, volkomen overtuigd, dat men in Australie alles doet om van de Olympische Spelen iets bizonders te maken en dat deze Spelen inderdaad zullen slagen. Maar hij is ook teruggekeerd met problemen Nee, een van die problemen vormt niet het drinkwater. Het is onnodig gebleken Australisch water naar Nederland te laten komen, gelijk aanvankelijk in de bedoeling lag van de Zwembond. Het voornaamste probleem, waarmede de heer Kerdel werd geconfronteerd, was dat van het tijdstip van aankomst. Hoe lang voor de opening van de Spelen moeten de deelnemers te Melbourne zijn om voldoende te kunnen akklimatiseren?

Men is licht geneigd dit probleem geheel naar het financiële vlak te verschuiven. Het lijkt zo gemakkelijk: als er voldoende geld is, kunnen de deelnemers het zo lang naar Melbourne gaan als men wil en nodig acht. Maar zo eenvoudig is het toch niet. Het is wel duidelijk, dat een sportman, die tegen de winter uit het noorden naar de zomer van het verre zuiden komt, een zekere tijd nodig heeft om zich aan te passen. Er zijn altijd twee mogelijkheden: of enige tijd tevoren gaan, of op een zodanig tijdstip gaan, dat men kort voor de start arriveert. Nu de reis echter zoveel tijd vergt, vervalt de laatste mogelijkheid en blijft noodgedwongen alleen de eerste over. Maar hoeveel tijd hebben de deelnemers dan wel nodig om zich ter plaatse voor te bereiden?

De heer Kerdel heeft zich daaromtrent zo goed mogelijk georiënteerd en een zeker minimum heeft hij zich op grond van ervaringen en besprekingen gesteld. Wat dat minimum echter is, daarover wenst hij zich nog niet uit te laten en deze houding springt ook alweer voort uit de manier, waarop het NOC zijn taak ziet en goed beschouwd mag vervullen. Het is namelijk niet zo, dat het NOC of de heer Kerdel als verantwoordelijke man nu tegen de sportbonden gaan zeggen: zie hier onze bevindingen en zo moet het nu maar gebeuren. Nee, het NOC bespreekt deze dingen met de bonden afzonderlijk en laat de beslissing min of meer aan die bonden over. Sommige bonden hebben zelf reeds vele ervaringen opgedaan, zodat de houding van het NOC zeker wel voordelen heeft, maar anderzijds lijkt het toch onmogelijk de afvaardiging deugdelijk voor te bereiden zonder een zekere leiding.

Zoveel hoofden, zoveel zinnen. Maar het is ook waar, dat de een reeds op de tweede dag van de Spelen in actie moet komen en de ander pas in de tweede week. Het persoonlijke element speelt daarbij trouwens evenens een voorname rol. De een past zich gemakkelijker en sneller aan dan de ander, gedraagt zich gemakkelijker, bezig en kent minder sterk het verlangen naar huis. Men bedenke, dat er tal van jongeren bij zullen zijn, vooral zwemsters. Het is daarom eigenlijk onmogelijk vast te stellen: de gehele afvaardiging moet uiterlijk op die dag te Melbourne zijn. Wel zou het theoretisch mogelijk zijn die dag vast te stellen voor elke deelnemer(ster) afzonderlijk en het heeft er alle schijn van, dat het NOC de oplossing van dit netelige vraagstuk in overleg met de betrokken sportbonden in deze richting zal zoeken. Reeds staat namelijk vast, dat de afvaardiging niet in haar geheel reis zal maken, doch in groepen (jes) per vliegtuig zal worden vervoerd. Evenzeer staat echter al vast, dat allen op de openingsdag van de Spelen aanwezig zullen zijn en dat zij ook allen tot de sluitingsdag mogen blijven. En vast staat bovendien, dat er aan de vereiste tijd van akklimatisering niet zal worden getornd op financiële gronden. NOC en sportbonden huldigen het standpunt, dat niet ter wille van een zo groot mogelijke afvaardiging het tijdstip van aankomst te Melbourne mag worden vertraagd, doch dat integendeel, indien de beschikbare gelden daartoe dwingen, de afvaardiging zal worden ingekrompen om de deelnemers(sters) zo goed mogelijk toegerust aan de start te kunnen brengen.

B. M. Schilperoort

In de hoofdklasse voetbal voor de Nederlandse competitie werd de wedstrijd S.C. Enschedé — Elinkwijk een 4—0 overwinning voor eerstgenoemde. De Utrechtse doelverdediger Piet Kraak onderschept een aanval van de Enschedés midvoor Abe Lenstra, bij welke gelegenheid deze opname werd gemaakt.

Grote droogte in Engeland

Londen. — Tengevolge van de aanhoudende droogte zijn in talrijke streken van Engeland de waterreserves bijna uitgeput. In verscheidene plaatsen is men reeds tot distributie van water moeten overgaan. Volgens de News Chronicle is de toestand in geen twintig jaar zo ernstig geweest. De droogte dreigt rampzalige gevolgen voor de landbouw met zich mee te brengen. Door de slechte toestand der weiden gaat de melkvoorziening gevaar lopen.

SCHAT-EILAND

door ROBERT L. STEVENSON

(Vertaald door Yge Foppema)

35

„Op die manier komen we nooit aan wal," zei ik. „Als dat de enige koers is die we kunnen volgen, dan zit er niets anders op," antwoordde de kapitein. „We moeten tegen de stroom op blijven roeien. Weet u, dokter," ging hij voort, „als we eenmaal aan lij van de landingsplaats afzakken, weten we niet meer waar we terechtkomen, afgezien nog van de kans dat de boten ons enteren, maar als we zo blijven doorroeien, moeten we straks in een hoek komen waar de stroom minder sterk is en dan kunnen wij altijd langs de kust terugroeien." „De stroom wordt al minder, dokter," zei de matroos Gray, die op de voorplecht zat; „u kunt wel weer een beetje afhouden."

„Dank je wel," zei ik alsof er niets gebeurd was, want we hadden allen stilzwijgend besloten hem als een der onzen te behandelen.

Eensklaps nam de kapitein weer het woord en ik meende te bespeuren, dat zijn stem een weinig anders klonk.

„Het kanon!" zei hij.

„Daar heb ik al aan gedacht," zei ik, want ik dacht natuurlijk dat hij het over een mogelijk bombardement van de versterking had. „Ze kunnen het kanon nooit aan wal krijgen, en zelfs als hun dat zou lukken, dan kunnen ze het toch nooit door het bos slepen."

„Kijk eens achteruit, dokter," hernam de kapitein. We hadden de draaibas geheel vergeten, en daar zagen we tot onze ontzetting de vijf schurken druk doende om het stuk geschut zijn jas uit te trekken, zoals zij dat noemden, dat wil zeggen de zware presenning te verwijderen waarmee het in normale tijden was toegedekt. En dat niet alleen, maar op hetzelfde ogenblik schoot het me te binnen, dat we de kogels en het kruit voor het kanon achtergelaten hadden, en dat één klap met de bijl voldoende was om dat alles in het bezit van de ellendelingen aan boord te brengen.

„Israël was kanonnier bij Flint," zei Gray schor.

Wij zetten alles op alles en koersten regelrecht op de landingsplaats aan. We waren nu zo ver uit het snelste deel van de stroom, dat we voldoende vaart konden lopen om de boot bestuurbaar te houden, zelfs als we zo voorzichtig roeiden als we nu eenmaal moesten doen, en ik kon nu recht op het doel afsturen. Maar het ergste was, dat we op die manier met onze achtersteven, maar de zijkant van de boot naar de Hispaniola toekeerden en een doel als een schuurdeur vormden. Israël Hands met zijn jenevergezicht liet een kanonskogel op het dek vallen; ik kon het niet alleen zien, maar ook duidelijk horen.

„Wie van ons is de beste schutter?" vroeg de kapitein.

„Jonker Trelawney, verreweg," zei ik.

„Meneer Trelawney, wilt u dan zo goed zijn een van die kerels het licht uit te blazen?" zei de kapitein. „Als 't kan Hands." Trelawney was onbewogen. Hij keek of er genoeg kruit op de pan lag.

„Weest u een beetje voorzichtig met dat geweer, meneer, of we krijgen de hele boot vol water," zei de kapitein. „Iedereen op zijn post om de schok op te vangen."

Trelawney legde aan, de roeiers staakten hun werk en wij hingen naar de andere kant over om de boot in evenwicht te houden. Dat alles werd zo keurig gedaan, dat we geen druppel water overkregen.

Intussen hadden ze aan boord de draaibas op zijn voetstuk omgezwenkt en bijgevolg was Hands, die met de laadstok bij de mond van het kanon stond, het meest blootgesteld. Maar het geluk was niet met ons, want juist op het ogenblik dat Trelawney afdrukte, bukte hij zich, de kogel floot over hem heen en een van de andere vier viel neer.

De gil die hij gaf werd beantwoord, niet alleen door zijn metgezellen aan boord, maar ook door tal van stemmen aan de wal, en toen ik die kant uit keek, zag ik de andere zeeschuimers in troepjes tussen de bomen uitkomen en hals over kop in de boten springen.

„Daar komen de boten aan, kapitein," zei ik.

„Roei op dan!" riep de kapitein. „Als de boot volloopt, kunnen we er niets aan doen. Wij moeten de wal halen, of we zijn verloren."

„Ze hebben maar één van de boten bemand, kapitein," ging ik voort. „De lui uit de andere boot zullen wel over land gaan om ons de pas af te snijden."

„Dan zullen ze het warm krijgen," merkte de kapitein op. „Zeelui aan wal lopen niet zo hard. Voor hen ben ik niet bang, maar wel voor dat kanon. Het is gewoon kegelen! Mijn keukenmeid zou niet kunnen missen. Jonker, waarschuw ons, als u de lont ziet, dan zullen wij inhouden."

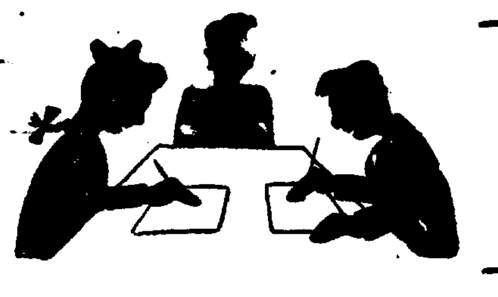
Intussen waren we voor een zo zwaar beladen bootje goed vooruit gekomen en we hadden daarbij maar weinig water over gekregen. We waren nu vlak onder de kust; nog een dertig, veertig slagen en we zouden de boot op het strand kunnen zetten, want de eb had al een smalle strook zand vóór de dicht opeengroeiende bomen blootgelegd. Voor de sloep hoefden we niet bang te zijn, die was al door de landpunt aan onze blikken onttrokken. De eb, die ons zo wreed had opgehouden, maakte het nu weer goed door onze tegenstanders te hinderen. Alleen het kanon leverde direct gevaar op.

„Als ik het erop durf wagen," zei de kapitein, „zou ik ophouden en nog een vent laten neerschieten."

Maar het was duidelijk dat zij niet van plan waren zich door iets of iemand te laten ophouden. Ze hadden geen ogenblik naar hun gevallen makker omgekeken, hoewel hij niet dood was en ik kon zien, hoe hij zijn best deed om weg te kruipen.

„Tegenhouden!" riep de kapitein, snel als een echo en hij en Redruth duwden uit alle macht tegen de riemen, zodat de achtersteven onder water verdween. Op hetzelfde ogenblik viel het schot. Dit was, naar later bleek, het eerste dat John hoorde; het schot van Trelawney was niet tot hem doorgedrongen. Waar de kogel ons passeerde, kon niemand precies zeggen, maar ik vermoed dat hij over ons hoofd heen gesuisd is en dat de luchtdruk tot ons ongeluk heeft bijgedragen.

(Wordt vervolgd)

AMIGOE VAN DE JEUGD

Kievitseieren zoeken

Wie kievits eieren wil zoeken, moet vroeg opstaan. Dan zitten de vrouwtjes nog op het nest. Kom je later op de dag, dan zijn dikwijls anderen je voorgeweest en hangen alle vogels al in de lucht.

Lang niet overal kun je kievitsnesten vinden. Het zijn meestal behoorlijk vochtige weilanden, waar ze het liefst op verblijven. Zo zijn er bijvoorbeeld nog veel kieviten in Friesland en in de kop van Overijsel, om maar eens twee gebieden te noemen. Het is overigens erg jammer, dat het aantal kieviten in ons land de laatste jaren kleiner wordt. Dat komt door de toenemende ontginning en ontwatering, waardoor de vroeger moerassige weilanden meer droog komen te liggen. De kieviten willen er dan niet meer nestelen en zoeken andere gebieden op. De teruggang van het aantal kieviten komt echter ook door het vele uithalen van de eieren. Ik raad jullie dan ook sterk aan niet langer dan het mag, dus tot 19 april, eieren te zoeken, maar ze verder rustig in het nest te laten liggen.

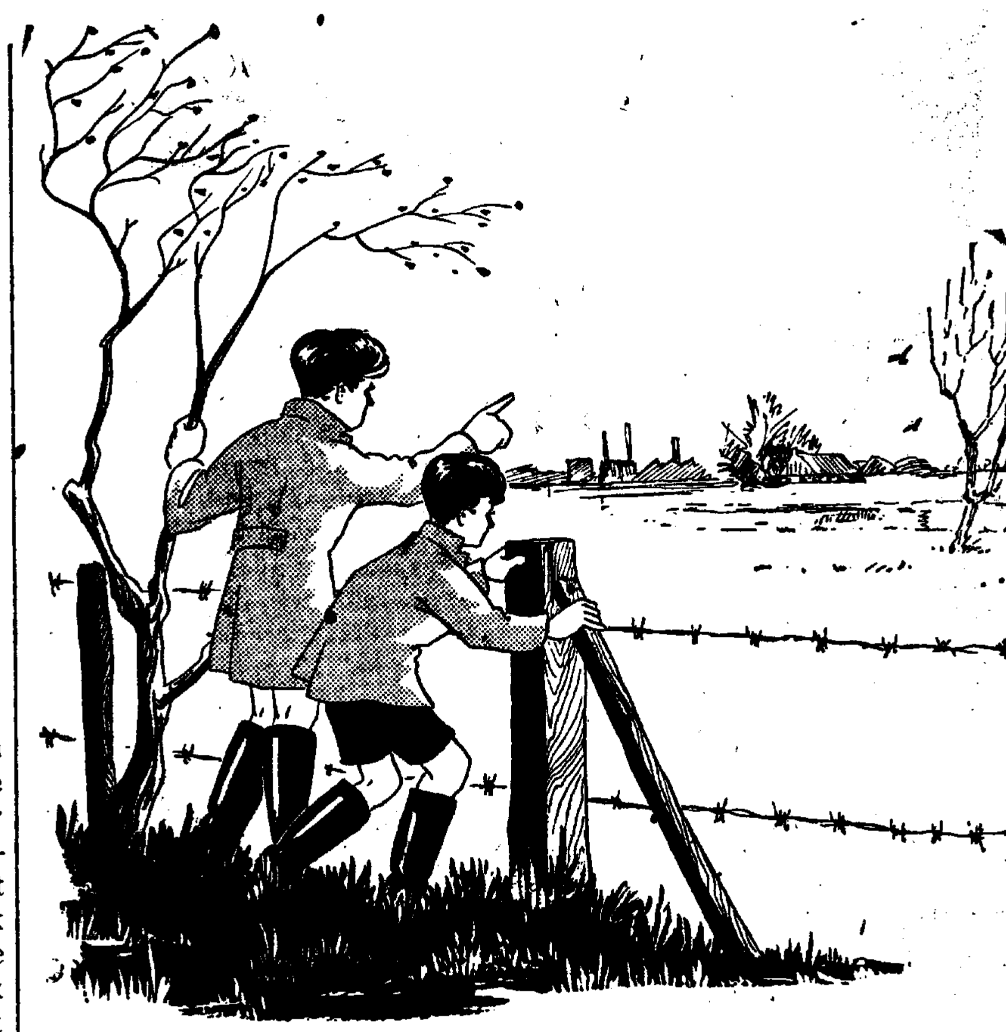
We zorgen dus, dat we vroeg in de morgen bij de kieviten zijn. Als je kunt, trek je hoge laarzen aan; je hebt dan geen last van voeten optrekt om ze een weinig as aan, want het is 's morgens tussen vijf en zes uur nog erg koud.

Als je vrouw in het jaar bent, zo ongeveer eind maart, dan kan het gebeuren, dat je nog koppels drukke kieviten op het land ziet. Daar behoef je dan niet naar eieren te zoeken, omdat die toch nog geen nesten hebben gemaakt.

Nee, kieviten met eieren zijn

niet luidruchtig meer, ze zijn waaks en achterdochtig.

Kijk, zie je daar ginds in de verte dat alleenstaande elzeboompje?

Daar vliegt een kievitman naar beneden en kijk, daar gaat ook een vrouwtje zonder enig vertoon, stiekem en stil zelfs, de lucht in. Houd dat boompje goed in 't oog.

Ja, het is nog wel een eind hier vandaan, maar de kievitman had ons al lang ontdekt en heeft dadelijk zijn vrouwtje gewaarschuwd. Het is dan ook feitelijk beter, je heel vroeg 's morgens te verschuilen in een droge sloot, achter een struik of in een bosje. Je kunt dan de vogels meer van nabij gadeslaan.

Maar nu gaan we op de els af.

Natuurlijk komen de vogels niet dadelijk weer op het nest. Ze wachten tot wij weggaan uit het veld.

Bij de elzestruik kunnen we echter met een goede kans op succes gaan zoeken.

Maar het blijft oppassen.

Vooral de beginner kan wel drie-, viermaal een stuk weiland afzoeken en toch het nest over het hoofd zien. Soms ook gebeurt het, dat je een nest vindt, waarvan je de vogels helemaal niet hebt gezien, of een nest van een andere weidevogel! Ook moet je oppassen, dat je niet op de eieren trapt, want dat kan ook heel gemakkelijk gebeuren.

Laten we hopen, dat we geluk hebben.

Dan sta je plotseling voor een eenvoudig kuiltje met een, twee, drie of vier eieren. Prachtige eieren zijn het, mooi gespikkeld en met de punten liggen ze naast elkaar in het ronde, platte nestje. Een wonder van schoonheid, dat ons altijd weer trekt en boeit.

Uithalen? Welnee! Boven in de lucht hangen immers de kieviten, angstig om ons, rovers. Het zijn de vader en moeder van vier toekomstige jonge kievitjes, waarmee ze straks door het weiland spelen en ravotten.

Het zijn de vader en de moeder van vier flinke kieviten later, die duizenden schadelijke insecten zullen opeten. Kieviten zijn dus erg nuttige vogels, die wij moeten beschermen en helpen in hun voortbestaan.

J. v.d. B.

Groot Kinderfeest op Sta. Maria

Op zondag 3 juni as. zal er van 14.30 tot 19.30 uur een groot KINDERFEEST gegeven worden op het Mgr P. J. Verriet-instituut te Sta. Maria. De toegangs prijs is voor groot en klein heel laag gesteld, namelijk 25 cent. De opbrengst is ten bate van het GEBREKKIGE KIND.

Er zullen verschillende attrakties zijn, z.a.: Ringen werpen, grabbelton, ballen gooien, rad van avontuur, lotto-spel, pop- en andere verlotingen, goochelaar en poppenkast, ijskraam, limonade, gebak, balonnen, parasols, enz.

Wij hoeven onze neefjes en nichtjes niet aan te sporen om op dit feest te zijn, want voor zo'n goed doel zijn jullie zeker allemaal present.

Met de FRAM naar de Noordpool

Zo bereikt ende mannen dan eindelijk de kust van een eiland. Wat voor een eiland het was en waar het zich bevond, dat wisten ze niet. Maar het was een stuk land, waar ze ten minste iets beter geborgen waren voor de komende winter, dan op de ijsschotsen.

Ja, de derde poolwinter stond voor de deur.

De mannen bouwden een ijshut en installeerden zich daar zo goed mogelijk. Maanden van kou, ellende en eenzaamheid volgden.

„O, die lange slapeloze nachten!" klaagde Nansen in zijn dagboek „Als men zich van de ene zijde op de andere wentelt en zijn voeten optekt om ze een weinig warm te maken en men van kou en honger niet slapen kan."

Het moeten werkelijk verschrikkelijke dagen geweest zijn. En toch hielden deze dapperen vol.

Ook deze derde poolwinter kroop voorbij.

In mei 1896 vervolgden de twee mannen hun tocht. Nieuwe tegenslagen volgden.... maar.. ons verhaal zou te lang worden, om alles te vertellen.... maar.. uiteindelijk ontdekten ze een Engelse expeditie. Nu was het grote leed geleden. In augustus van dat jaar bracht een Engelse boot hen terug naar Noorwegen. Groot was de vreugde toen Nansen en zijn metgezet daar behouden aankwamen. Als die jaren had men niets meer van hen en de Fram gehoord.

Nog groter werd dus die vreugde, toen enige tijd later ook de Fram terugkeerde.

Nansen en zijn dappere helpers kregen de roem die hun toe kwam. Ook al hadden ze de Noordpool niet bereikt, hun verdiensten waren er niet minder om. Ze hadden belangrijk werk in dienst van de wetenschap gedaan.

Daarom zijn de namen van deze mannen in de geschiedenis bewaard gebleven.

Daarom is het goed om dit jaar even te denken, aan de leider van deze Noordpooltocht, nu het 25 jaar geleden is, dat hij stierf.

Na zijn terugkeer is Nansen tot aan zijn dood hoogleraar te Oslo geweest. Hij heeft ons drie belangrijke zoeken over zijn tochten nagelaten en wel: „Op sneeuwschoenen door Groenland", „In nacht en ijs", en „De Noordpoolexpeditie".

EEN MOEILIJK GEVAL

Meneer Lekkerlek stapte op zekere dag bij een drukker binnen en bestelde reclamekaartjes.

„Da's best", zei de drukker, „en wat moet er op de kaartjes komen te staan?"

„Nou, mijn naam voluit en mijn beroep, hè," zei mijnheer Lekkerbek, „dus

KAREL LEKKEIBEK

KOEKENBAKKER

kan dat?"

„Natuurlijk," zei de drukker. „Dat kost twintig cent per letter. Het zijn zesentwintig letters, dus dat kost u f. 5.20."

Toen nam mijnheer Lekkerbek zijn portemonnaie, keerde hem ondersteboven op de toonbank en begon de centen en dubbeltjes en kwartjes te tellen. Toen hij alles had geteld, had hij.... f. 4.80.

„Tja," zei de drukker „dat is niet genoeg. Dat is precies voldoende voor vierentwintig letters. En ik kan het heus nietgoedkoper doen, want mijn zaken gaan ook niet zo schitterend en f. 5.20 is mijn allergoedkoopste prijs."

„Kunt u er niet wat opvinden, mijnheer de drukker?" vroeg Karel Lekkerbek smekend. Ik heb die kaartjes absoluut nodig!"

Toen ging de drukker aan het peinzen en opeens riep hij uit: „Ik heb het gevonden, beste Lekkerbek. Ga maar naar huis. Ik maak een heel origineel kaartje voor je, dat zal een mooie reclame voor je zijn. Het kost je geen cent meer dan f. 4.80, want er staan precies vierentwintig letters op."

Karel Lekkerbek kon zijn oren niet geloven, maar hij was in de wolken, dat snap je. Probeer nu zelf eens uit te vinden, hoe die slimme drukker dit moeilijk geval had opgelost.

Poes Katrijntje is ziek

1

Kleine Poes Katrijntje is zo vreeslijk naar,
O, wat bonst haar hoofdje en doet haar wang toch raar!
Die wang wordt maar steeds dikker en 't oortje doet zo'n pijn.
Wat zou er met Katrijntje, ons poesje, toch wel zijn?

2

Ik laat de dokter komen, zei moeder Poes kordaat.
En 't is nu maar het beste, dat je naar bedje gaat.
En 's middags kwam de dokter, een dokter met een bril.
Hij had ook nog een baardje en heette dokter Pil.

3

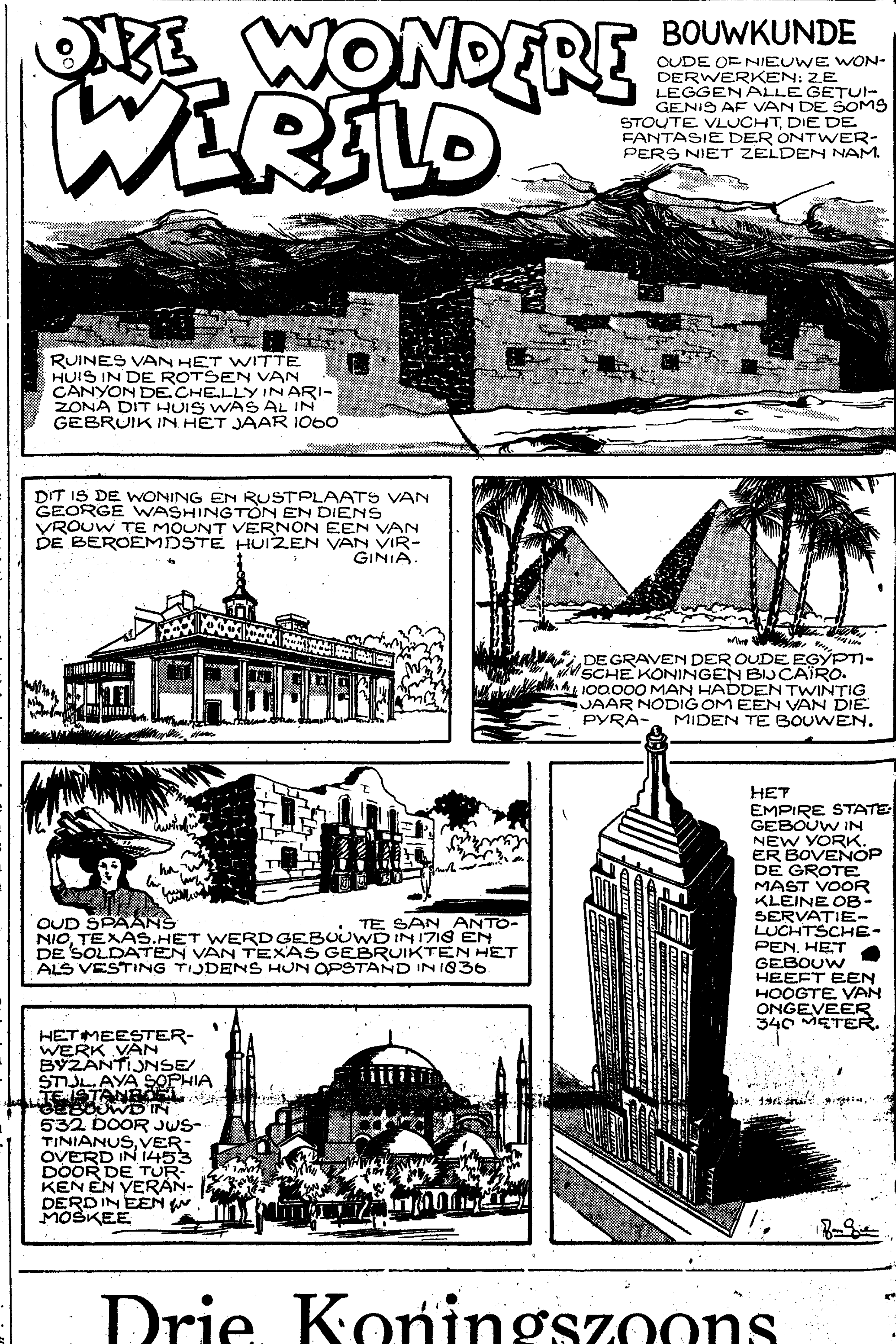
De dokter nam de koorts op en keek eens naar die wang,
En zei: je hebt de bof, kind, maar dat duurt niet zo lang.
Je moet wat poeders slikken, een weekje in je bed.
Dan is het wel weer over. Dag, kleine Katrinet!

4

En ja, hoor, na een weekje was 't wangetje weer plat,
Katrijntje was weer beter; héérlijk vond ze dat!
En weet je wat haar moeder voor haar wel had bewaard?
Een zakje vol met zuurtjes en 'n flink stuk mokkataart!

J.

Drie Koningszoons

Een koning had drie zoons en toen die nu allen volwassen waren, volgde hij de gewoonte van het land, waarover hij regeerde en liet hen op een ogenblik, toen er veel mensen bijeen waren, ieder een appel in de lucht gooien.

Het meisje, dat dan zó'n appel opving, zou de bruid worden van een der Prinsen, die hem geworpen had.

De oudste Prins wierp het eerst en dadelijk kwam er uit de menigte een meisje naar hem toe, met zijn appel in de hand. Hij had dus meteen zijn bruid gevonden. Ook de tweede zoon vond de zijne op dezelfde manier, maar de jongste Prins had het ongeluk, dat zijn appel terecht kwam in een beek. Wat was dat jammer! Hij had toch zó verlangd naar een lieve bruid.

Met tranen in de ogen liet hij zich neervallen in het gras aan de rand van de beek en verzonk in treurige gedachten.

Terwijl hij daar zo zat, kwam er opeens een kikker uit de beek naar hem toe springen. De Prins nam het beestje in de hand, hij wist zelf niet waarom en zette het thuis in een kistje met een glazen deksel. Daarna ging hij een wandeling doen. Maar kijk, toen hij een poos later terugkwam, vond hij zijn kamer netjes opgeredderd, de tafel keurig gedekt en beladen met allerlei heerlijke gerechten.

Zonder er verder over na te denken, hoe dit kwam, zette hij zich aan tafel en begon te eten. Wat smaakte alles fijn en wat was die wijn toch geurig! Vreemd — zo lekker had hij nog nooit gegeten en gedronken.

Daarna ging hij zijn middagwandeling doen, maar onder het lopen moest hij er aldoor aan denken, waarom de bedienden dat lekkere maal toch in zijn kamer hadden klaargezet. Zou zijn zuster het hun hebben bevolen, omdat ze wel begreep, dat hij bedroefd zou zijn over het missen van zijn bruid?

Ja, zo zal het wel zijn!

Maar toen hij 's avonds thuis kwam, stond daar een nóg lekkerder maal voor hem klaar! En terwijl hij daarvan at en dronk, dacht hij nog eens na over het geval; het begon hem toch wat vreemd voor te komen. Hij besloot zich te verstoppen, om eens te zien, wat er in zijn kamer gebeurde, terwijl hij weg was.

In de hoek stond een rietmat. Daar rolde hij zich in en bleef stokstijf staan, afwachtend wat er zou geschieden.

En zie, daar opende zich het deksel van de doos, waarin hij de kikker had gezet; het beestje sprong eruit, en veranderde op hetzelfde ogenblik in een beeldschoon jong meisje, dat nu vlug de kruimels begon op te vegen en de tafel af te nemen. Nadat ze alles keurig had opgeredderd, wou ze weer in haar kikkerhuid kruipen, maar op hetzelfde ogenblik sprong de Prins uit zijn rietmat te voorschijn en sloeg zijn armen om haar heen.

„Verander je niet. Blijf bij me. Blijf bij me!" riep hij.

„O, nee, nee", zei het meisje, „laat me toch los! Laat me toch los! Je zult er anders later berouw van hebben."

Maar de Prins luisterde niet naar haar smeekbeden. Hij trok aan haar kleed, dat het scheurde, om haar te beletten weer in een kikker te veranderen.

Eindelijk gaf te toe en zie: ze was juist een bruidje, zoals hij et zich een gewenst had.

De volgende morgen ging de oude Koning zijn zoons eens opzoeken om te zien of ze gelukkig waren. Ja, de oudste was heel gelukkig en tevreden en de tweede niet minder. Toen ging hij naar de jongste, die hij heel bedroefd dacht aan te treffen na zijn teleurstelling van de vorige dag.

Maar neen! Geen van de twee anderen zag er zó stralend gelukkik uit als hij, en geen van de bruidjes der beide anderen was zó mooi en lief als dat van de jongste Prins. De Koning moest haar aldoor aanzien en toen hij eindelijk naar huis ging, dacht hij bij zichzelf: „Dat meisje is veel te mooi voor die domme jongen. Ze zou een prachtige Koningin zijn! Ja, ja, ze moet stellig en zeker mijn vrouw worden in plaats van de zijne!"

Toen begon hij te peinzen over een middel om zijn zoon van zijn bruid te scheiden, en ja, hij dacht iets te hebben gevonden.

„Ga dadelijk de jongste Prins roepen!" beval hij zijn dienaren, „en zeg hem, dat hij onmiddellijk bij me moet komen!"

Daar stond de Prins al voor hem.

„Mijn zoon", sprak nu de Koning, „ik wens, dat ge mij nog heden een tapijt brengt, zó groot dat er, als al mijn soldaten er op gaan zitten, toch nog plaats overblijft."

De Prins ging diep bedroefd naar huis terug.

Zijn bruid schrok toen ze hem zag en vroeg hem bezorgd, wat hem toch scheelde.

De Prins vertelde haar wat zijn vader van hem verlangde.

(Wordt vervolgd)

Nichtje Gloria Petronilia stuurde ons dit aardig sprookje, waarvan deze week een deel wordt opgenomen.

Arubaanse eilandsraad werkt lijvige agenda in een uur af

Isaac de Cuba tot vierde gedeputeerde gekozen

Oranjestad — De gisteravond gehouden openbare vergadering van de Eilandsraad werd door Mr. L. C. Kwartsz voorgezeten. Met uitzondering van de heer Albert Eman, die bericht van verhindering had gezonden, waren alle leden aanwezig. Het voornaamste in deze vergadering was wel de verkiezing van een vierde gedeputeerde, die zoals uit de stemming bleek, uitsluitend door de leden van de PPA fractie werd aangewezen.

Slechts twee stukken werden naar de afdeling verwezen n.l. de brief van het B.C. van 18 mei 1956 inzake studieopdrachten voor een sociaal werker-sportleraar en het onder punt 26 van de agenda voorkomende verzoek van Francisco D.S. Stroop en 23 anderen, inzake het uitgeven van meer vergunningen aan chauffeurs van huurwagens.

Bij het voorstel van het B.C. om een vierde gedeputeerde aan te wijzen, zei de heer Lope Beaujon, dat Curaçao er 5 had en dat hij zich met het voorstel van het B.C. kon verenigen.

D heer FIGAROA (UNA) wat de reden was dat het aantal gedeputeerden van 3 op 4 moest worden gebracht

De VOORZITTER zei dat getracht was het werk door drie gedeputeerden te laten doen. Dit ging wel voor korte tijd, d..n op de duur was dit niet vol te houden. De hierop volgende stemming — de heer Beaujon had voorgesteld de heer Isaac de Cuba — gaf als resultaat 15 stemmen voor de heer Isaac de Cuba, 3 voor L Britten, 1 voor Fabian Kelly en 1 stem werd voor ongeldig verklaard. De heer de Cuba was niet aanwezig, doch kwam na afloop der vergadering nog in de Raadzaal.

Het ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Bioscoopverordening, idem Subsidieregeling instellingen openbaar nut en het Raadsbesluit houdende comptabiliteitsvoorschriften werden in zijn geheel aangenomen. Ook de aanbieding van het jaarverslag Algemene Rekenkamer werd voor kennisneming aangenomen.

De punten 8 en 9 gingen om de verlaging van de erfpachtscanon respektievelijk van J. M. G. Eman en N.V. Jan Bodegom & Co. Aruba N.V. Op voorstel van de heren Beaujon en Finck zal tot 1 januari 1956 8% moeten worden betaald, nadien 4%.

Ontwerp eilandsverordening tot vaststelling van het slot van de rekening over het dienstjaar [illegible] boek van de Stichting Sp[illegible] ter verkrijging van grond in eigendom of erfpacht, de ruil van gronden tussen het eilandgebied en de A.P.M., wijziging Hinderverordening en de Studietoelageverordening werden alle aangenomen.

Inzake de brief van de leden A. Werleman, Th. J. Figaroa en F. B. Tromp aan het B. C. dd. 18 februari 1956 betreffende verhoging duurtetoeslag en het antwoord van het B.C. daarop werd eveneens gedeponeerd, doch niet nadat de heer Werleman nogmaals een beroep had gedaan alsnog de duurtetoeslag in overweging te willen nemen en hierop enige (vergeefse) diskussie was gevolgd.

Th. Figaroa en F. B. Tromp gbrg

De brief van de leden A. Werleman, Th. Figaroa en F. B. Tromp aan het B.C. dd. 1? februari 1956 inzake besteding overschot begroting 1955 en het antwoord van het B.C. werden nog eens uitvoerig behandeld, doch tot resultaten kwam het niet. De heer Werleman hoopte, vooral omdat hij ook van de andere partijen instemmende geluiden had vernomen, dat het B.C. er alsnog toe zou over kunnen gaan op de supletoire begroting een bedrag te plaatsen voor de aanschaffing van een z.g. ijzeren long en deze aan het San Pedro Hospitaal ten geschenke te geven. De Voorzitter wees er op, dat dit toch moeilijk zou gaan, indien de leiding van het hospitaal daartoe niet de wens te kennen had gegeven en dat een ijzeren long inderdaad nodig was. Bovendien kan men toch niet zo maar cadeautjes aan de een of andere instelling geven. De heer Werleman antwoordde dat dit geen cadeau aan het hospitaal zou zijn, doch aan de bevolking.

De heer Henriquez zei dat hij zeker niet de laatste zou zijn in te stemmen met een voorstel voor het welzijn van de bevolking, doch ten aanzien van de ijzeren long stond hij er anders tegenover. De Lago heeft n.l. al 13 jaar zulk een apparaat in haar bezit en nog nooit (gelukkig) werd dit apparaat gebruikt. Eens is het voorgekomen, dat de ijzeren long naar het hospitaal werd gezonden, doch toen bleek het dat het geen geval van kinderverlamming was en derhalve behoefde de long niet gebruikt te worden.

Het ontwerp eilandsverordening tot wijziging van de begroting voor 1955 (4de wijziging) en tot wijziging van de begroting voor 1956 (1ste wijziging) werd aangenomen. De heer Werleman maakte nog de opmerking, dat het een soort spionage was, dat iemand al[illegible] de telefoniste van het Bestuurskantoor alvorens hij een gedeputeerde te spreken kon krijgen. Volgens hem was het nieuwe telefoonsysteem spionnenwerk. De heer Henriquez antwoordde dat het nieuwe systeem juist voor de bevolking werd ingevoerd, daar vroeger iemand altijd tevergeefs belde, indien de gedeputeerde niet op kantoor was. Verder vroeg de heer Werleman of het niet mogelijk was het kontrakt met de ELMAR te herzien, daar er thans vele bewoners teleur gesteld moeten worden omdat zij geen aansluiting op het lichtnet kunnen krijgen, daar zij tever af wonen. Ook vroeg spreker een regelend systeem in te voeren bij DOW om eerst de mensen aan werk te helpen, die altijd in een bepaald vak hebben gewerkt en dan hen, die gezinnen hebben te onderhouden het eerst te helpen.

Het hotelprojekt Kipnis was definitief van de baan en de brief van het B.C. betreffende dit onderwerp kon worden gedeponeerd. Met dankzegging voor de gegeven wenk van het werkcomite Bestrijding Drankmisbruik betreffende het verzoek tot uitbreiding van de straatverlichting, wilde het B.C. de gegeven suggestie gaarne in overweging nemen.

Betreffende de subsidie voor deelneming aan de Wereldjamboree, was men van mening, dat de padvinderij in de eerste plaats blijk moest geven van zelfwerkzaamheid en dat niet klakkeloos subsidie kon worden gegeven, indien de betrokken organisaties niet zelf eerst de handen uit de mouwen steken.

Alle overige punten van de agenda werden verder aangenomen, ook die tot het verlenen van machtiging om te procederen betreffende de overeenkomst van E. A. de Cuba inzake voorschotverlening t.b.v. goudwinning.

Betreffende de brief van het B.C. dd. 9 augustus 1955 inzake instelling van een Bureau voor Welvaartszorg, ging het om de principiele instemming van de Raad. De heer Henriquez zei nog dat het hoofd van genoemd bureau iemand moet zijn, die de Nederlandse Antillen kent. De Voorzitter zei nog dat zich hiervoor slechts een persoon had gemeld en deze was niet afkomstig van de Antillen.

Niets meer aan de orde zijnde, sloot de Voorzitter de vergadering om 21.15 uur.

Nieuwe laboratorium in gebruik

Oranjestad. — Vrijdag 1 en zaterdag 2 juni zal het laboratorium van de Geneeskundige Dienst aan de Zoutmanstraat gesloten zijn. Men zal dan de inrichting naar het nieuwe laboratorium van het Medisch Centrum overbrengen, zodat maandag 4 juni dit, zij het onofficieel, voor het publiek geopend zal zijn.

Zoals men weet bevindt zich het Medisch Centrum aan het begin van de Hospitaalstraat, tegenover de oostelijke ingang van het San Pedro Hospitaal.

Morris Lapidus aangekomen

Oranjestad. — Maandagmiddag kwam uit Miami op het Prinses Beatrixvliegveld aan, de heer Morris Lapidus, de architect die de plannen opmaakt voor een op de Palm Beach te bouwen toeristenhotel. Hij komt voor het voeren van besprekingen.

L.E.C. Hoofdkwartier

Oranjestad. — Vrijdagmiddag om 15.00 uur zal het L.E.C. hoofdkwartier op de Lago met enig ceremonieel worden geopend. De heer F. H. Ritfeld is voorzitter van de Lago Employee Council.

Rotterdamse mariniers krijgen gala-uniform

Rotterdam. — Het comité Rotterdam Groottenue Mariniers voor de Van Ghentkazerne heeft de tweehonderd gala-uniformen overgedragen, die benodigd waren voor de erecompagnie met vaandelwacht, tamboers en pijpers en de marinierskapel. De voorzitter van het comité, mr K. P. van de Mandele, zeide onder meer, dat de aanbieding een blijk van waardering was voor hetgeen het korps sinds eeuwen gedaan heeft voor het vaderland, voor de hechte banden tussen Rotterdam en het korps en bovenal voor wat het korps in de meidagen van 1940 voor Rotterdam presteerde. Deze gedachten zijn neergelegd in een oorkonde, die hij aan de generaal der mariniers, H. O. Romswinckel, overhandigde.

Deze aanvaardde het geschenk in dank en deelde onder meer mede, dat met toestemming van de Koningin het korps tijdens het bezoek van de groothertogin van Luxemburg op 7 juni a.s. een erewacht mag leveren in groter recemonieel tenue.

Frankfort. — Het lijnvliegtuig van de Pan American Airways is Dinsdag nonstop van Frankfort naar New York gevlogen. Dit is voor de eerste keer sinds de vlucht van de "Graf Zeppelin" dat deze afstand zonder onderbreking wordt afgelegd.

Amsterdamse Beurs

Kon. Olie aandelen	815 1/8
Unilever cert. v. aand.	416 1/8
Philips aandelen	324 1/4
Philips pref.	187
AKU aandelen	279 1/2
Ned. Scheepv. Unie aand.	19?
KNSM aandelen	190 1/4
KPM aandelen	190 1/4
Ned. Handel Mij cert.	200 3/4
Nat. Handelsbank aand.	136
Escomptobank aand.	n.g.
HVA aandelen	120 3/4
Amsterdam Rubber aand.	101 1/2
Ver. Deli Mijen.	135 1/2
Aniem Nat. Bezit	80
3% dollar oblig. Ned. '47	93
3% Nederl. '47 (obl.)	93 3/16
Holland-Am. Lijn aand.	198 1/2
Walvisvaart aand.	74 1/2
Amsterdamse Bank aand.	240 1/4
Holl. Bank Unie cert.	237 1/4
Billiton 2e rubriek	261 ex div.
Billiton 1e rubriek	n.g.
Overzeese Gas Mij.	163 1/2 ex div.
Borsumij aand.	113
Lindeteves aand.	235
Royal Dutch Am. S.	70.13
Rott. Bank aand.	216 1/4 laten
Curaçaose Handel Mij	315
Wm. H. Muller & Co. nat. bezit	325

Kon. Olie klom 14 punten tot 816 na een notering van 822. De overige internationalen waren vast en tot 7 punten beter. Naar scheepvaart fondsen heerste eveneens goede vraag en zij boekten vorderingen van 5 punten aan een breed front. De Cultuurwaarden werden verwaarloosd en noteerden rond het peil van groteren. De guldensbeleggingen waren aarzelend en hier en daar ietwat lager. Koergem. luiden. Petroleum 306. Industrie 169.27. Scheepvaart 168.63. Banken 142.95 Ind. fondsen 129.82. Algemeen 226.57.

New Yorkse Beurs

New York. — De NY-effectenbeurs boekte gisteren de grootste stijging van dit jaar, waardoor bijna vier miljard dollar werd toegevoegd aan de beurswaarde van alle aandelen, welke sedert twee weken geleidelijk aan sterk was gdaald.

De verbetering werd voornamelijk aan technische oorzaken toegeschreven en de leidende fondsen stegen tot 5 dollar.

De markt sloot vast.

De NY-effectenbeurs blijft vandaag gesloten in verband met Memorial Day.

Aantal verhandelde fondsen 1160; hoger 867; lager 121; onveranderd 172. Aandelenomzet 2.430.000; obligatieomzet $ 3.870.000.

Amer. Tel and Tel	180
Anaconda Comp.	72 5/8 ex Dividend
Bethlehem Steel.	144 7/8
Dupont de Nemours	208
Gen. Electric	57 1/2
Gen. Motors	41 3/4
Intern. Tel and Tel	31 1/2
Kon. Petr. Mij	106 7/8
Shell Oil	80
Standard Oil of N.Y.	56 1/2
U.S. Steel	55 1/8
Canadian Pacific	31 5/8
Intern. Nickel	92 5/8

Beurs Caracas

Centro Simón Bolivar, 1a Emisión	98,75
2a Emisión	98,50
3a Emisión	—
4a Emisión	—
5a Emisión	96
6a Emisión	—
7a Emisión	—
8a Emisión	—
Banco Obrero Céd. Hip. 10 a.	94
Banco Obrero Céd. Hip 5 a.	—
Banco Central	63
Banco Industrial	700
Banco Mercantil	1.080
Banco Maracaibo	340
Banco Mirando 50% pagado	253
Banco Nacional de Desc. 60% pag.	—
Banco Venez. acc. nuevas c/div.	2.260
Banco Venez. acc. nuevas s/div.	2.240
Barvensa	23.50
Celanese ordinarias	10
Celanese preferidas	725
Cerveceria La Llanera	10
Cerveceria Oriente	160
Cerveceria Unión	130
Cerveceria Nacional	91
Electricidad Caracas	173.50
Electricidad Caracas serie A	99
Electricidad Caracas serie B	—
Envases Venezolanos	—
Inverdica 100% pagado	12,75
Inversora 30% pagado	4
Inmuebles Caracas	188
Inuvenca acciones	108
Luz Eléctrica Venezuela bonos	98,50
Perforación ordinarias	—
Perforación preferidas	80
Rovenca comunes	22
Rovenca preferidas	89
Savoy Candy comunes	170
Savoy Candy preferidas	400
Sivensa ordinarias	—
Sivensa preferidas	—
Telares Caracas y Valencia	78
Seguros La Nacional	—
Seguros La Previsora	—
General de Seguros 1/3 pagado	—
Venepal 40% pagado	60
Venezolana de Cemento	280
Venezolana de Tabaco	—
Inversora 20% pagado	3
Electricidad Caracas	—

GREEP UIT DE AETHER

CUROM
17.00 Pa nos muchanan
17.15 Llama 12556!
17.45 Zuid-Amerikaanse gramophoonplaten
18.00 Pabien.
18.30 Nieuws
18.45 Tante Aukje vertelt
19.00 Hersengymnastiek voor de jeugd
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Filmmuziek
21.00 Operettemuziek
21.45 Dichters van Noord en Zuid
22.15 Nocturne
22.25 Nieuws in het kort
22.30 Sluiting

RADIO HOYER
P.C.J.
17.00 Tea at Five
17.30 Nieuws
17.40 Met Duitse musici
18.00 Nanzy verhaal
18.15 Gevarieerde muziek
18.45 Sport Nieuws
19.00 Muziek di mi Tera
19.30 Met de jarigen in de lucht
20.00 Gevarieerde melodieën
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
21.00 Conj. Estrellas del Caribe
22.00 Sluiting.
18.37 Nieuws
19.30 Klokslag
18.54 Roulette
19.31 Hutspotpourri. U vraagt Wij draaien
20.14 Op de drempel van een nieuw tijdperk".
20.23 Het Franse Chanson
20.38 In en uit den vreemde
20.45 Intermezzo.
20.49 Nieuws
20.52 Beursnieuws.
20.55 Avondgebed.
21.00 Sluiting.

AVROS (63,00 m. — 4750 k) (19.48 m. — 15405 k)
17.00 Linda's eerste Liefde
17.15 Reclame
17.30 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Aetherstem
18.30 Voor de jarigen op de Antillen
18.45 Nieuws
19.00 Advertenties
19.30 Woensdagavond concert
20.55 Nieuws en Sluiting.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Vergadering op DONDERDAG, de 31ste Mei 1956, des avonds 8.15 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1. Ingekomen stukken.
2. Adviezen van Commissies (volgen)
3. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de rechterlijke macht in Curaçao (P.B. 1941, no. 60) (1955-1956-84).
4. Ontwerp - landsverordening nopens de instelling van vrije zones in de Nederlandse Antillen (1955-1956-60).

De Griffier,
F. D. van GRIEKEN

Scheidende P. G.: „Er zijn nog rechters op Curacao"

„Koloniaal" en „niet democratisch" zijn niet aanverwant

Mogen Antillen zich laten inspireren door de „feeling and dignity of man"

Willemstad. — De heer Procureur Generaal, mr J. J. A. Ellis, heeft gistermorgen met de volgende rede afscheid genomen van de leden van de rechterlijke macht, de leden van het Openbaar Ministerie, de balie en een groot aantal autoriteiten.

EdelGrootAchtbare Heren:

Mij komt het thans toe, een woord van afscheid tot U te richten. Een woord van afscheid, dat in de eerste plaats zal zijn een woord van dank. Dank voor Uw gezelschap. Dank voor Uw medewerking. . Dank voor Uw begrip.

Wij hebben tezamen gearbeid aan de rechtspraak. De rechtspraak, die terecht genoemd is: „Ce pouvoir, si terrible parmi les hommes".

In een gemeenschap, zoals de onze, een gemeenschap, welke zich ontwikkelend is, is de rechtspraak het plechtanker, waardoor bestendigheid gewaarborgd wordt daar, waar deze niet mag ontbreken.

President en Rechters, U bedank ik met name voor de grote collegialiteit, welke ik steeds van U heb mogen ondervinden. En dan bedoel ik niet alleen het officiële contact ter terechtzitting, maar tevens het informeel persoonlijk contact, waardoor wij steeds — als mensen, die zichzelf in dienst hebben gesteld van de Justitie — problemen hebben kunnen bespreken. En dit zeg ik voor mijzelf, zowel als voor diegenen, die onder mijn verantwoording hebben medegewerkt aan de rechtspraak in de Nederlandse Antillen.

Moge het aan Uw Hof gegeven zijn, voor deze gemeenschap het plechtanker te blijven, waar deze — speciaal in tijden van overgang — behoefte aan heeft.

Ik doel niet alleen op de civiele en strafzaken, maar ook op die vormen van rechtspleging, waarmede het Hof en deszelfs leden incidenteel zijn belast. De Ambtenarenrechtspraak, de rechtspraak in huurgeschillen, de belastingrechtspraak en andere verrichtingen, waardoor Uw Hof voor velen de toevlucht wordt in die gevallen, waar iedere andere hulp is weggevallen.

Wat er ook in deze gemeenschap moge veranderen; moge Uw Hof de stabiele factor blijven. Zolang dat het geval is, is het goed. Er zijn nog rechters op Curaçao.

Nogmaals mijn diepe dank voor de jaren van samenwerking. En aan U Mijnheer de President, mijn bijzondere dank voor Uw bijzonder vriendelijk en vererend afscheidswoord.

Mijnheer de Advocaat-Generaal.

Mij valt het zwaar, afscheid van U te nemen. Gij zijt mij geweest tot dagelijks medewerker. Uw huis is mij geweest tot het mijne.

Wij hebben alle zaken samen besproken, en in onderling overleg behandeld. Mijn dank aan U, voorzover het betaamt, die op deze plaats uit te spreken, kan in enkele korte woorden worden uitgedrukt.

Ik dank U, omdat Gij mij Uzelf hebt gegeven. Uw grote kennis, Uw vriendschap, Uw loyaliteit, Uw huis, Uw adviezen, Uw dagelijkse medewerking, Uw aanwezigheid, waar ik die nodig had.

Meer kan een man aan een ander niet geven.

Ik dank U.

Mijnheer de Officier van Justitie en Heren Leden van het Openbaar Ministerie. U allen dank ik voor Uw vertrouwen, dat Gij mij hebt gegeven. Voor Uw toegewijde taaksvervulling. Voor Uw medewerking en Uw bereidheid, om — waar dat moest — telkens opnieuw en steeds gereed te staan.

Wij hebben op het Parket steeds een goede team-geest gehad.

De periodieke O.M.-vergaderingen waren mij steeds een genoegen, en ik zal daaraan nog vaak terugdenken.

Gij hebt met een onderbezet Parket het gepresteerd, de zaken bij te laten blijven. Aan U allen mijn grote dank.

Ook gaat mijn dank in het bijzonder uit naar het personeel van het Parket. Met U heb ik lang mogen samenwerken. Met de een langer dan met de ander. Met verschillenden vanaf het begin van mijn ambtelijke diensttijd, maart 1940.

Een stuk van mijn leven hebben wij gezamenlijk doorgebracht. Met sommigen was het dagelijks contact groter dan met anderen.

Maar U allen wil ik zeggen: Veel dank. Ik heb op U kunnen rekenen en — indien ik in deze tijd iets heb kunnen presteren — heb ik dat voor een groot deel mede aan U te danken.

Ik ben U daar in hoge mate erkentelijk voor.

Met de Heren van de Griffie heb ik niet dagelijks contact. Maar, telkens, als de Griffie aan het O.M. van dienst kon zijn, was zij dit steeds, en altijd met vriendelijkheid. Ook aan U gaat mijn dank uit voor de steun en bijstand, welke ik persoonlijk, en het O.M. in het algemeen, van U heb mogen ondervinden.

Mijnheer de Voorzitter van de Advocatenvereniging.

Met de balie heb ik niet anders dan bijzonder prettig contact gehad. In de loop van mijn diensttijd bij het Land en bij de Rechterlijke Macht heb ik, zowel in civiele als in strafzaken, het genoegen gehad, om met de bij dit Hof ingeschreven advocaten in aanrakiing te komen.

Ik heb deze contacten zeer op prijs gesteld. Ik dank U allen zeer voor de wijze, waarop Gij mij steeds zijt tegemoet getreden.

Er zijn nog twee diensten, welke moeten worden beschouwd als hulpdiensten van de Justitie, en welke ik niet onbesproken wil laten, hoewel ik daar nog op een ander tijdstip afscheid zal gaan nemen, te weten: de Politie en het Gevangeniswezen. Ik zal niet lang uitweiden, want daarvoor zal er een andere gelegenheid zijn. Mijn diepgevoelde dank aan de Heren, bij deze diensten werkzaam.

Wij hebben hier een goed korps politie. Zonder politie kan het O.M. niet werken. De handhaving der Wet en de opsporing en vervolging van strafbare feiten vindt plaats via een politiekorps.

Het korps mag er trots op zijn, dat het het vertrouwen heeft van dit Hof. Voor de loyale medewerking, welke ik steeds en in alle opzichten van de politie heb mogen ondervinden, mijn oprechte dank.

Het Gevangeniswezen is een dienst, waarvan men weinig hoort. Toch is zij zeer belangrijk.

Immers de executie van vonnissen vindt plaats in de Strafgevangenis en de Huizen van Bewaring.

En de menselijkheid, waarmede leiding en personeel van deze inrichtingen zich van hun taak hebben gekweten, de grote plichtsbtrachting, welke het daarbij aan de dag legde, en de medewerking, van leiding en personeel steeds verkregen heeft het mogelijk gemaakt, dat — met een verouderde en te kleine outillage — de executie van vonnissen kon plaats vinden op efficiënte en behoorlijke wijze.

Verkeerde opvattingen

Bij een afscheidsrequisitoir is het gebruikelijk, enkele woorden te wijden aan een onderwerp, betrekking hebbende op het werk ter plaatse.

Ik wil van dit privilege gaarne gebruik maken.

Zoals ik reeds in het begin van dit afscheidswoord zeide, bevindt dit Rijksdeel zich in een tijdperk van overgang.

De dienst, waarover ik gedurende 8 jaren de leiding mocht hebben, zal daarbij ook worden gereorganiseerd.

Nu is er één punt, waar ik gaarne over zou willen spreken.

Bij sommigen heerst de verkeerde indruk, dat — bij een staatkundige en politieke overgang — datgene wat bestaat, moet worden veranderd.

Men verneemt dan wel termen als: „kolonial" en „niet democratisch". **Deze begrippen zijn echter niet aanverwant.**

Men kent souvereine landen, die — naar onze opvatting — geenszins democratisch zijn. Ik wijs op de souvereine landen achter het IJzeren Gordijn. Bij deze landen is de souvereiniteit in volle omvang aanwezig. Geen Uwer zal echter deze landen democratisch noemen.

Heeft men daartegenover een kolonie, dan kan deze zeer wel democratisch zijn.

Niemand zal toch aannemen, dat een Regering self-government zou moeten geven aan een gebied, dat nog niet in staat is, zichzelf te verzorgen, bijvoorbeeld een gebied als Nieuw-Guinea, waar de autochthone bevolking op analfabetisch niveau staat, waar koppensnellers leven, en waar men de verzorging van elders uit nodig heeft. Ware democratie in zulk een gebied is juist: het beheren en verzorgen van zulk een land vanuit het moederland; het uitzenden van zijn medici, sociale werkers, verplegers, deskundigen, priesters en zendelingen en onderwijzers naar de kolonie.

Zo ziet men: een kolonie behoeft niet ondemocratisch te zijn. Een souverein land is niet altijd democratisch.

Ook de misvatting, welke men hier zo dikwijls tegenkomt, nl. dat autonomie en democratie synoniemen zijn, en dat de oude instellingen persé ondemocratisch zijn, is hiermede duidelijk aangetoond.

Maar — als zulke misvattingen zo gemakkelijk insluipen, of zo gemakkelijk verkoopbaar zijn — is het van belang even stil te staan bij de vraag, wat wij dan wel onder democratie moeten verstaan.

Laat ik beginnen met voorop te stellen, dat democratie niet het kenmerk is van enigerlei regeringsvorm. Een Koninkrijk, een Keizerrijk, een Republiek, een Kolonie, zij kunnen alle een democratie uitmaken of niet, onafhankelijk van de staatkundige en politieke structuur.

Democratie is een qualiteit, welke in mindere of meerdere mate in een gemeenschap aanwezig kan zijn, gelijk een voorwerp in mindere of meerdere mate een kleur kan hebben.

Democratie is niet een kwestie van regeringsvorm, maar een kwestie van mentaliteit. Democratie is een habitus, waarvan een regering en een maatschappij in mindere of meerdere mate bezield kan zijn.

Het is veeleer de mentaliteit van de uitwendig waarneembare handeling, die een regering en een gemeenschap stempelt tot meer of minder democratisch. Het karakter van vrijwel iedere handeling wordt bepaald door de mentaliteit, waardoor zij wordt geinspireerd.

Nemen wij als voorbeeld een handeling, welke prima vista in zich goed is: het doen van een gift. Het geven van een geschenk wijst op zich zelf op milddadigheid, naastenliefde, vriendschap. Toch kennen wij omstandigheden, waaronder het doen van een gift niet alleen laakbaar is, maar zelfs strafbaar, namelijk wanneer deze gift gegeven wordt om te corrumperen.

Om een tegengesteld voorbeeld te nemen: het verminken van een lichaamsdeel bij een ander duidt op zichzelf op wreedheid, vechtlust, bloeddorstigheid. Maar: als de chirurg een lidmaat amputeert, wordt hij geinspireerd door de wens, de gezondheid, ja zelfs het leven van de patiënt te redden.

De mentaliteit, waardoor een handeling geinspireerd wordt, is veeleer bepalend voor het karakter van de handeling dan datgene, wat uiterlijk waarneembaar is. Zo is het ook met de democratie: niet zo zeer de uiterlijke handelingen, welke typerend zijn voor een Regering of een gemeenschap, maken uit, in welke mate de democratie aanwezig is, maar de habitus, de mentaliteit, waaruit deze handelingen voortspruiten en waardoor zij worden gedirigeerd.

Thomas Mann heeft in het begin van Wereldoorlog II in de Verenigde Staten een Coast-to Coast Lecture-tour gehouden, om het geweten van het Westelijk Halfrond wakker te schudden. Zijn lezingen hadden als onderwerp de democratie. Het geheel is uitgegeven in een bundel onder de titel: **„Democracy... should it survive?"** In de eerste lezing uit deze serie geeft Thomas Mann een definitie van democratie. De beste definitie van democratie, welke ik ooit gelezen heb.

Hij zegt: „Democracy is that form of Government and of society, which is inspired above every other with the feeling and dignity of man".

Dat is dus volgens Thomas Mann de maatstaf van een democratie: het geinspireerd zijn door de feeling and dignity of man.

Als men deze maatstaf aanhoudt, heeft men iets concreets en iets reëels, om te bepalen, in welke mate men een regering en een gemeenschap democratisch mag noemen.

Geinspireerd door de feeling and dignity of man?

Men dient deze maatstaf aan te leggen aan alle handelingen, welke zulk een regering, waaromtrent men zich beraadt, uiterlijk waarneembaar stelt. Men vraagt zich dan af: de houding van een regering tegenover zichzelf en zijn leden: is deze houding geinspireerd door de feeling and dignity of man? De houding van de regering tegenover het wetgevend lichaam, de legislatieve — wie daarin ook deelnemen vriend of vijand — is die geinspireerd door de feeling and dignity of man?

Het optreden van een regering tegenover de rechterlijke macht: is dit geinspireerd door de feeling and dignity of man?

De houding van een regering vis-a-vis de grondrechten van de mens: is deze geinspireerd door de feeling and dignity of man?

Mag de pers zich vrijelijk, ook in kritische zin, uiten, zonder bevreesd te hoeven zijn voor directe of indirecte represailles?

Het optreden van vooraanstaande lieden uit het politieke leven, speciaal in het openbaar: is dat geinspireerd door de feeling and dignity of man?

Het optreden van machthebbers tegenover hun vrienden: is dat geinspireerd door de feeling and dignity of man? Het optreden van machthebbers tegenover hun vijanden: is dat geinspireerd door de feeling and dignity of man?

Het aanpakken van maatschappelijke verschijnselen en problemen, bv. in arbeidsverhoudingen, is dat geinspireerd door de feeling and dignity of man?

De openbare uitlatingen en verklaringen en derzelver waarheidsliefde zijn deze geinspireerd door de feeling and dignity of man?

De behandeling van ambtenaren ongeacht tot welke richting zij mogen behoren: is deze geinspireerd door de feeling and dignity of man?

Het respect voor de scheiding van machten en de objectivering van justitieel en politieel optreden: is dit alles geinspireerd door de feeling and dignity of man?

Ik zou aan deze vragen vele andere kunnen toevoegen. De strekking is duidelijk van het betoog van Thomas Mann: gaat na, in welke mate het gouvernementeel en sociaal beeld, wanneer men daar een momentopname van maakt geinspireerd is door de feeling and dignity of man, en Gij weet, in welke mate Uw land democratisch kan worden genoemd. En, toegepast in een tijd van staatkundige evolutie betekent dit tevens: indien Gij meent dat het geinspireerd-zijn door de feeling and dignity of man thans in meerdere mate aanwezig is dan vroeger, dan is in Uw gemeenschap het gehalte aan democratie vermeerderd.

Meent Gij, dat het gehalte verminderd is, dan zijt Gij thans minder democratisch dan vroeger, hoe ook Uw regeringsvorm uitwendig moge zijn. Ik vergeleek de democratie met een kleur, waarmede een voorwerp sterker of minder kan zijn overdekt.

Als iedere vergelijking gaat ook deze mank.

Een kleur, welke teniet gegaan is, kan men meestal terstond weder aanbrengen.

Een habitus, welke teloor gaat, krijgt men slechts langzaam terug. De geest van de mens is niet zo gemakkelijk wijzigbaar als een doek, waarop men met penselen nieuwe kleuren kan aanbrengen.

Daarom is — wil men democratie — de eerste taak van government en society, om toe te zien, dat men in alles geinspireerd blijft door de feeling and dignity of man".

Want, met Thomas Mann, zeg ik U: „Democracy is that form of government and of society, which is inspired, above every other, with the feeling and dignity of man".

Hiervoor wakende volgt men het devies van een groot Nederlands politicus: „Vindicamus hereditatem patrum nostrorum". Wij handhaven het erfgoed onzer vaderen.

Moge het aan de Antillen gegeven zijn bij iedere verdere ontwikkeling zich te laten inspireren door de feeling and dignity of man.

President, het Openbaar Ministerie pleegt zich niet te richten tot derden. In requisitoiren richt het zich tot de rechter. De leden van de Rechterlijke Macht en derzelver hulpdiensten heb ik reeds bedankt.

Voor ditmaal wil ik Uw vergunning vragen mij ook tot derden te richten, en aan allen, die door hun aanwezigheid aan deze hofzitting luister hebben bijgezet, mijn hartelijke dank betuigen voor hun komst en hun aandacht.

Mijnheer de President, EdelGrootAchtbare Heren: Salve, Iterumque salve.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold

17—30. — „Gij moet dan weten," begint Godelinde. „Dat ik uit Bohuslan kom. De vorst eiste mijn kind op en stuurde krijgers om het te halen. Geholpen door enkele getrouwen konden mijn man en ik met het kind ontkomen. Vlak bij de kust werden wij echter ingehaald. Er ontbrandde een hevige strijd. Mijn man had mij opgedragen om, als hij mocht vallen, mij onder Uw bescherming te stellen." De ontroering dreigt haar weer te overmeesteren; vechtend tegen haar tranen staart zij even voor zich uit en vervolgt dan: „Hij was een der eersten die viel. Ik vluchtte alleen verder met het kind. Terwijl onze mensen de aftocht dekten. Zij vochten als leeuwen. Een eenvoudige visser bracht mij met zijn boot weg; zo bereikte ik Uw land. De krijgers van de vorst waren ons in een zeilboot gevolgd, maar wij voeren dicht bij de kust en het was stormweer. Daardoor konden zij ons niet bereiken. Ons bootje werd toen te pletter geslagen op de rotsen...... De rest weet gij," zegt zij tot Svitjold zich wendend.

Verwijtend kijkt Winonah haar man aan.

„Waarom wilde ge vannacht niet naar mij luisteren?" schijnen haar ogen te zeggen. Eric kijkt spijtig voor uit, kwaad op zichzelf, dat hij niet meer waarde hechtte aan Winonah's voorgevoelens.

„Waarom hebt ge dit niet eerder gezegd," verwijt hij de vrouw. „Dan hadden Uw achtervolgers hun plan niet kunnen uitvoeren."

„Maar het is nog niet te laat," laat hij er op volgen. „Zij zijn te voet, wellicht kunnen wij ze te paard nog wel inhalen. „Wat dunkt U, Heer Svitjold?"

Newcombe maakt een einde aan homerun-ketting van Dale Long

New York. - Willard Nixon pitchte gistermiddag tegen de Yankees weer bijna een no-hitter, maar verloor zijn Holl of Fame-prestatie in de achtste inning, toen tweede honkman Billy Martin een drie-honkslag sloeg. Nixon had eerst 20 achtereenvolgende Yankees uitgemaakt zonder dat een Yankee erin slaagde het eerste honk te bereiken. Met twee uit in de zevende inning bereikte Micky Mantle als eerste de eerste honk, nadat hij achter elkaar vier wijdballen van Nixon had ontvangen. Yogi Berra werd toen uitgemaakt. Met weer twee uit in de achtste inning, verloor Nixon zijn no-hitter toen Martin raak sloeg. Nixon's badluck was echter nog niet over. Hij zou ook zijn shutout verliezen. Met twee uit in de negende inning, werd McDougald ook door Nixon bedwongen maar Malzone gooide slecht naar de eerste honk en McDougald was „safe".

Toen volgde Micky Mantle, die de bal in de tribunes parkeerde, voor zijn achttiende homerun van het seizoen. Mantle's homerun was goed voor twee runs, Berra volgde toen met een „triple" en Consolo beging weer een fout op een „grounder" van Robinson. Berra scoorde de derde run voor de Yankees. Toen slaagde Nixon erin de derde „out" te maken. Don Larsen, de eerste Yankee pitcher, verloor voor New York. Billy Goodman en Sammy White sloegen homeruns voor de Red Sox. Het was de eerste zege van de Red Sox dit seizoen in Yankee Stadium. Boston won met 7—3.

Donald Newcombe, pitcher van de Dodgers, slaagde erin gistermiddag Dale Long van de Pittsburgh Pirates te kalmeren en riep Long's homerun „streak" een halt toe. Long, die er gisteren niet in slaagde een homerun te slaan, heeft dus acht homeruns geslagen in acht achtereenvolgende wedstrijden. Brooklyn won met 10—1 van de Pirates. Ronnie Kline verloor voor Pittsburgh. Gus Bell van de Cincinnati Redlegs sloeg gisteren met drie homeruns en twee „singles" zeven runs binnen, om de Redlegs een 10—4 zege te bezorgen op de Chicago Cubs.. Ed Bailey sloeg ook een homerun voor de Redlegs en Walt Moryn sloeg voor Chicago een homerun. Brooks Lawrence won zijn zesde wedstrijd van het seizoen voor de Redlegs. Jones verloor voor Chicago. De White Sox wonnen na 12 innings van de Kansas City Athletics met 7—4. Jim Wilson die pas van de Orioles was overgenomen, heeft nu al twee wedstrijden voor de White Sox gewonnen, hij was gisteren de winnende pitcher. Ed Burtsy verloor voor Kansas City.

Verder wonnen de Washington Senators met 6—5 van de Baltimore Orioles. Washington's eerste bonusbaby Harmon Killebrew sloeg in deze wedstrijd twee homeruns.